

## અનુક્રમણિકા

01 આલમી ધોકા ફરેબનો ઈલાજ	04
02 ધર્મના વડાની ગુરુતાખી કરનારને તાત્કાલિક સખ થવી જોઈએ	05
03 કંજુલ ઈમાન વ ખગાઈનુલ ઈફ્ફન	08
04 (દર્સે હથીષ) મિર્ચાત (ઉર્દૂ) શર્હ મિશ્કાત	11
05 હદાઈકે બાણિશ	14
06 હજરત બાયજીછ બુસ્તામી <small>عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ</small> હાલાત....	18
07 કાનૂને શરીઅત	21
08 અવામી ગલતફેહમિયાં ઓર ઉનકા શરઈ હલ	24
09 હું મુસલમાન થઈને કુર્ચાન વિશે શું જાણું છું ?!	27
10 નમાજ અને મેડિકલ સાયન્સ	31
11 મુસલમાનોની બુઝાદીના સબખો	34
12 અફ્જાલિયતે સિદ્દીકે અકબર <small>عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ</small> પહેલાંથી લઈને હાલના બુજુર્ગોની દાસ્તિએ	42
13 ઈસ્લામના પયંગંબર પશ્ચિમી બુદ્ધિશાળીઓની દાસ્તિમાં	47
14 બરકાતે ખવાજાની ટપાલ	50



**અદ્દે સુન્નત વ જમાઅત**  
**એટલે**  
**મસ્તકે આ'તા હિન્દુરત**  
**નું અજોડ મુખપત્ર**

**બરકાતે ખવાજા (માસિક)**  
**મે-૨૦૨૧**  
**રમગાનુલ મુભારક-શવ્વાલુલ મુકર્મ**  
**હિન્દરી સન : ૧૪૪૨**  
**વર્ષ : ૧૮, અંક : ૦૫, સાંગ અંક : ૨૦૮**

**સ્થાપક અને પ્રકાશક**  
**ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા**  
**એફેસ : બરકાતે ખવાજા (માસિક)**  
C/o. ફય્યુઝાને રજા મંજિલ, દયાદરા-૩૮૨૦૨૦  
તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, ફોન: ૦૨૬૪૨-૨૮૦૦૧૧  
Mo. 9427464411 (PhonePe/Paytm)  
Web. :[www.barkatekhwaja.net](http://www.barkatekhwaja.net)  
Email : [anjuman2006@hotmail.com](mailto:anjuman2006@hotmail.com)  
**લેક ઓફ બરકેટ-દયાદરા બાન્ય**  
A/c. No. 34620100000303  
Razvi Kitab Ghar  
IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★		
છુટક નકલ	રૂ.	૨૦/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂ.	૨૩૦/-
વિદેશ માટે	રૂ.	૧,૫૦૦/-
પેટ્રન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂ.	૨,૨૦૦/-
આજુવન	રૂ.	૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રન	રૂ.	૧૨,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજુવન	રૂ.	૨૦,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :  
પટેલ શાહીર અલી રાહવી દયાદરવી (B.Sc.)

કરો હુંકો કરણ કા એક દીશારા

મુજે અપના બના લો તુમ, ખુદારા યા રસૂલલ્લાહ ! عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ  
કરો લંઠો કરમ કા એક ઈશારા યા રસૂલલ્લાહ ! عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ  
તુમ્હીં હો કાસિમે નેઅમત, મિલી તુમસે હી સબ નેઅમત  
તુમ્હારે ટુકળો પર મેરા ગુજારા યા રસૂલલ્લાહ ! عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ  
ન છેળો મુજકો આઓદા તુમ, ગુલામે શાહે બતદા હું  
ચલી આએગી નુસ્રત ગર પુકારા યા રસૂલલ્લાહ ! عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ  
છુપાઓ જબ કે દામનમે, ગુલામોં કો સરે મેહશર  
મિલે મુજકો ભી ચાદર કા કિનારા યા રસૂલલ્લાહ ! عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ  
અતા ઈલ્મે લદુની હો, મુજે સદકે મેં હૈદર કે  
જેહાલત કો હમસે અબ હો કિનારા યા રસૂલલ્લાહ ! عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ  
મેરી જોલીમેં સદકા ગૌષા કા રખ દે હુગ્રે મન  
ઈસી ઉમ્મીદ પર દામન પસારા યા રસૂલલ્લાહ ! عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ  
બનાકર સાઈલે તયબહ મેરી કિસ્મત જગાઈ હૈ  
બુલંદી પર હૈ 'શાકિર' કા સિતારા યા રસૂલલ્લાહ ! عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ

રજૂકર્તા : અતાએ મુફતીએ આ'જમ, પીરે તરીકુત અમીરે સુની દા'વતે  
ઈસ્લામી હિન્દુરત મૌલાના મુહમ્મદશાહીકર નૂરી રાહવી-મુન્ઝઈ











## کلیلِ حمایت و بحراہیلِ حکیم

:: آم ::

آماں ہجرتِ امامِ احمد رضا رحمۃ اللہ علیہ



:: انوناڈک ::

مولانا حسنان آدم کولونوی

### سُورَةِ نِسَاءِ الْمُنَّى تفسیر

انے اخْلَاهُنْ جَذِيْرَ كَانَدْ آسَمَانَوْمَانْ  
چے انے جے کانَدْ دَرَتِيَمَانْ چے. انے بَشَكْ !  
تَكْرِيْد کری دَيَّيَ چے امَهَ تَمَنَے جَهَوَيَ تَمَارِي  
پَهْلَانْ کِتَابَ آپَوَامَانْ آفَيَا، انے تَمَنَے،  
کے اخْلَاهُنْ دَرَتَا رَهْوَنَ<sup>۲۶۲</sup> انے جے کوْكَ کرَوَ  
تَوَ بَشَكْ ! اخْلَاهُنْ جَذِيْرَ كَانَدْ آسَمَانَوْمَانْ  
چے انے جے کانَدْ دَرَتِيَمَانْ چے، انے چے اخْلَاهُ  
بَنِيَّاَنَ<sup>۲۶۳</sup> بَدَيَ بَعْبَيَيَوَيَيَيَ وَبَخَشَانَوَيَلَ  
(۱۳۱) انے اخْلَاهُنْ چے جے کانَدْ آسَمَانَوْمَانْ  
چے انے جے کَنَدْ دَرَتِيَمَانْ چے. انے اخْلَاهُ پُورَتَوَ  
چے کَارَ سَادَكَ (۱۳۲) ہے لَوَکَوَ ! تَوَ یَرَتَوَ تَوَ  
تَمَنَے لَدَیَ جَأَيَ<sup>۲۶۴</sup> انے بَيَّاَنَوَنَے لَدَیَ آَوَ،  
انے اخْلَاهُنَّ اَنَّیَ شَكَّتَ چے (۱۳۳) جے  
دُنِيَّا نَعْنَانْ یَرَتَوَ، تَوَ اخْلَاهُنَّ جَيَ پَاسَوَ  
دُنِيَّا انے آَبِيرَتَ بَنَنَنَنْ یَنَامَ چے<sup>۲۶۵</sup>.  
انے اخْلَاهُ جَ سَانَبَلَوَ جَوَّاَوَ چے (۱۳۴) ہے  
یَمَانَوَانَاَوَوَ ! نَيَّاَيَ پَرَ بَعْبَ مَكَّاَمَ بَنَیَ  
آَوَ، اخْلَاهُ مَاتَ سَاكِنَ آَپَتَاَ، بَلَوَ پَدَیَ  
اوَمَانْ تَمَارَنْ پَوَتاَنْ نُوكَسَانَ ہَوَیَ، اَثَوَوا مَا  
بَاَپَنَنْ اَثَوَوا سَوَّا سَانَبَدَیَوَانَنْ، جَنَّا پَرَ  
سَاكِنَ آَپَوَ تَوَ دَنَوَانَ ہَوَیَ کَ فَکَرَ ہَوَیَ<sup>۲۶۶</sup>.  
گَمَنَ تَمَ، اخْلَاهُنَّ اَنَّوَ سَوَّوَیَكَ اَبِيكَارَ

سُورَةِ نِسَاءِ الْمُنَّى تفسیر

امَانْ ۹۷ آَيَاتَوَ، ۲۴ رَوْضَانَ ہے.

وَبِلِيهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا  
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّا كُمْ أَنْ اتَّقُوا  
اللَّهَ وَإِنْ تُكْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي  
الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا وَبِلِيهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ  
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا إِنْ يَشَاءُ يَدِهِ بِكُمْ  
أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِيْ بِآخَرِيْنَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ  
قَدِيرًا مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ  
الدُّنْيَا وَالْأُخْرَيَا وَكَانَ اللَّهُ سَيِّعًا بَصِيرًا يَأْيُهَا  
الَّذِينَ أَمْنُوا كُوْنُوا قَوْمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءِ اللَّهِ وَلَوْ  
عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالَدَيْنِ وَالْأَقْرَبَيْنِ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا  
أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى أَنْ تَغْرِيْنَ  
وَإِنْ تَلَوَّا أَوْ تُغْرِيْنَ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا  
يَأْيُهَا الَّذِينَ أَمْنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَبِ الَّذِيْنَ  
نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَبِ الَّذِيْنَ أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ  
يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَمَلِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرَسُولِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ  
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيْدًا إِنَّ الَّذِينَ أَمْنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ







દર્શની

હંડીયે પાક

અટલે

મિર્હતુદ્ર મનાછુહ તર્જુમાખે મિશકતુદ્ર મસાખીહ

## મિરાત (૩૬) શરહે મિશકત

અઝ : હકીમુલ ઉમમત હજરત મુફ્તી અછમણ યારાં નઈમી અશારફી બદાયુની

હજરત અબુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્ર ઈબ્ને આસ જીની થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ જ્યારે મસ્તિષ્ઠમાં દાખલ થતા તો આ પ્રમાણે કહેતા, હું અઝમતવાળા અલ્લાહની પનાહ લઈ છું, તેની જાત કરીમ, અને તેના પૂરાણા ગલબાના જરીઆ મરદૂદ શૈતાનથી<sup>૧</sup> ફર્માવ્યું, જ્યારે મો'મિન આવું કહી લે છે તો શૈતાન કહે છે કે આ મારાથી આખો દિવસ મેહફૂજ રહેશે.<sup>૨</sup> (અબુ દાઓદ)

૧. જાણવા મળ્યું કે ખુદાની સિફતોને દુઃખાનો વસીલો બનાવવું જાઈજ છે અને દરેક શાખસ શૈતાનથી રબની પનાહ માગો, કોઈ પોતાને મેહફૂજ ન સમજો. આદમ માસૂમ હતા અને જન્મત મેહફૂજ ભિતો (સ્થળ) પણ તેમ છતાં ત્યાં તેનો દાવ ચાલી ગયો, તો આપણી શી ગણાના ?! કે ન ખુદ મેહફૂજ છીએ ન આપણા ઘરો એનાથી મેહફૂજ છે.

૨. જાણવા મળ્યું કે શૈતાન દુઃખાઓને પણ જાણો છે અને તેની અસરોને પણ જાણો છે. તફસીરે કબીરે ફર્માવ્યું કે શૈતાન દરેક નેક તથા બદથી ખબરદાર છે એટલા માટે દરેક નેકિથી રોકે છે, દરેક ગુનોહ કરાવે છે. બલ્કે દરેકના ઈરાદાથી માહિતગાર છે એટલા માટે દરેકને બહેકાવે છે. જ્યારે આ ફસાદી (ખુરાઈ ફેલાવનાર)ના ઈલમની આ હાલત છે તો મુસ્લેહે આલમ જીનુંના ઈલમનો શો આલમ હશે ?! એ પણ જાણવા મળ્યું કે હુઝૂર પણ શૈતાનના દરેક હાલ અને તેના દરેક કલામ (વાતચીત)થી વાકેફ છે.

હજરત અતાય ઈબ્ને યસાર જીની રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, ઈલાહી ! મારી કથને મૂર્તિન બનાવતો કે જેને પૂજવામાં આવે<sup>૩</sup>. એ કોમ પર અલ્લાહનો સખત ગજબ થયો જે માણો પોતાના નબીઓની કથરોને સજદાગાહ બનાવી લીધી<sup>૪</sup>. (માલિક ઈરસાલનુ)

૩. આપ મશાહૂર તાબઈ છે. હજરત ઉમ્મુલ મો'મિનીન મૈભૂનાના આજાદ કરેલા ગુલામ છે. ૮૪ વરસની ઉમર પામ્યા. હિ.સ. ૮૪માં વફાત થઈ.

૪. સુઅધાનલ્લાહ ! હુઝૂર જીનુંની એ દુઃખાઓ કથુલ થઈ કે દર વરસે લાખો જાહિલ તથા આલિમ જિયારતના માટે જાય છે પણ ન કોઈ કથે અન્વરને સિજદો કરે છે ન કોઈ એની તરફ નમાજ પઢે છે. અને આ એ દુઃખાની અસર છે. યાદ રાખશો કે યથૂદી તથા ઈસાઈએ હજરત ઈસા તથા હજરત ઉઝેર عَلِيٌّના એક બે મોજિઝા સાંભળીને તેમને ખુદા અથવા ખુદાના પુત્ર કહી દીધા, અને તેમની ઈભાદત કરવા લાગ્યા. પણ મુસલમાન હજારો મોજિઝા સાંભળીને બલ્કે આંખો વડે જોઈને ન હુઝૂર જીનુંને ખુદા કહે છે ન ખુદાના પુત્ર. જાહિલ મુસલમાનોનો પણ અફીદો આ છે : જે (અબુલ્લાહિ વ રસૂલિહી). આ હુઝૂર જીનુંની એ જ દુઃખાની બરકત છે.





મસ્ઝિદની ૫૦૦ નમાજોના બરાબર. અને મસ્ઝિદે બયતુલ મુક્દસ જે ઈસ્લામનો પ્રથમ કિલ્લો હતી, ત્યાંની એક નમાજ જામેઅ મસ્ઝિદની પચાસ હજાર નમાજોના બરાબર, અને મસ્ઝિદે નબવી શરીફની એક નમાજ બયતુલ મુક્દસની પચાસ હજાર નમાજોના બરાબર, અને બયતુલ્લાહ શરીફની એક નમાજ મસ્ઝિદે નબવીની એક લાખ નમાજો બરાબર. પણ યાદ રાખશો કે આ સવાબોનો મોટો ફરક છે, રહી વાત મક્કેભૂલિયત અને કુર્બે ઈલાહીની તો એનો એ હાલ છે કે મસ્ઝિદે નબવીની એક નમાજ બયતુલ્લાહ શરીફની પચાસ હજાર નમાજોના બરાબર. એટલા માટે મુહાજિર તથા અન્સાર મસ્ઝિદે નબવી શરીફની નમાજને હિલોજનથી પસંદ કરતા હતા. (શેઅર)

### મુહાજિર છોળકર કાગા બસે આકર મદીના મેં-મદીના ઓસી બરસી હે મદીના ઓસી બરસી હે

જાણવા મળ્યું કે હુઝૂર ﷺની નજીક ઈબાદતોનો સવાબ વધી જાય છે. એટલા માટે મસ્ઝિદે નબવીમાં સફનો ડાખો હિસ્સો જમણાથી અફજલ છે, કેમ કે તે હિસ્સો રોજા પાકની નજીક છે. યાદ રાખશો કે કૃપામત સુધી નમાજોનો આ હાલ છે પણ હુઝૂર ﷺની પાછળ નમાજોનો સવાબ અને મક્કેભૂલિયત એ આપણા અંદાજાથી બહાર છે.

હજરત અબ્દુલ્લહ رض થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે મેં અર્જ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ જમીનમાં પહેલી કઈ મસ્ઝિદ બનાવવામાં આવી ? ફર્માવ્યું, મસ્ઝિદે હરામ<sup>૧</sup>. ફર્માવે છે મેં કહું, પછી કઈ ? ફર્માવ્યું, પછી મસ્ઝિદે અકસા<sup>૨</sup>. મેં કહું, એમની વચ્ચે કેટલો ગાળો હતો ? ફર્માવ્યું, ચાલીસ વરસનો<sup>૩</sup>. હવે સઘળી જમીન તમારા માટે મસ્ઝિદ છે, જ્યાં સમય આવી જાય ત્યાં પઢી લો<sup>૪</sup>. (મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. કેમ કે આદમ علیه السلام એ ખુદાવંદીના હુકમથી હજરત જિબ્રિલ علیه السلام અર્જ કરવા પર જમીન પર આવતાં જ આ મસ્ઝિદ બનાવી.

૨. અકસાનો અર્થ છે ઘણે દૂર. કેમ કે બયતુલ મુક્દસની મસ્ઝિદ કા'બા મોઅઝુઝમા તથા મદીના મુનવ્વરાથી ઘણી દૂર છે એટલા માટે અકસા કહેવાય છે.

૩. યાદ રાખશો કે ઈબાહીમ علیه السلام એ ખાનએ કા'બાનો અને હજરત સુલૈમાન علિه السلام એ બયતુલ મુક્દસનો પાયો નથી નાખ્યો બલ્કે પહેલા પાયાઓ પર ઈમારતો બનાવી. એ બંનેવ પયગંબરોના દરમિયાન એક હજાર વરસથી અવિક અંતર છે. આ હદીષમાં ક્યાં તો એ બંનેવ મસ્ઝિદોના પાયાનું વર્ણન છે કે આદમ علિયા એ તૌબા ફિલુલ થતાં જ કા'બાતુલ્લાહનો પાયો નાખ્યો પછી ૪૦ વરસ પછી જ્યારે આપની ઓલાદ ઘણી જ થઈ ગઈ અને ફેલાય ગઈ તો એમનામાં કોઈએ બયતુલ મુક્દસનો પાયો રાખ્યો. અમુક રિવાયતોમાં છે કે ખુદ આદમ علિયા એ કા'બાના ૪૦ વરસો પછી બયતુલ મુક્દસનો પાયો રાખ્યો, અથવા કોઈ ખાસ બાંધકામ મુદુરાદ છે. જેમ કે અમુક રિવાયતોમાં છે કે ઈબાહીમ علિયા કા'બાના બાંધકામના ૪૦ વરસ બાદ યાકૂબ علિયા એ બયતુલ મુક્દસનનું બાંધકામ કર્યું. અહીં મિકૃતે કા'બાનો પાયો નાખવા સબંધે વિસ્તારથી ચર્ચા કરી છે. આ હદીષ પર એ વાંધો નથી કે કા'બાનો પાયો ઈબાહીમ એ રાખ્યો અને બયતુલ મુક્દસનો સુલૈમાન علિયા એ. આ બંને બુજુર્ગોમાં હજાર વરસનું અંતર છે, તો એ બાંધકામોમાં ૪૦ વરસનું અંતર કેવી રીતે થયું ?! જેવું કે હદીષના મુન્કિરોને ધોકો થયો.

૪. એટલે કે ઈસ્લામમાં દરેક જગાએ નમાજ જાઈ છે. જબહની જગા, મકરબા વગેરે જગાએ નમાજ મના હોવું એ કારણસર છે.

(કમશઃ)



અગ : આ'લા હંગરત
ઈમામ અહમદ રા મુહદિધે બરેલ્વી <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>
:: શરહકર્તા ::
મૌલાના ગુલામહસન ફાદરી (લાહોર)
:: અનુવાદક તથા સંપાદક ::
પટેલ શાજીર અલી રાજ્વી

વારું કૃદમ કૃદમ પે કે હર દમ હૈ જાને નવ  
ચહું રાહ જાંફિઅં મેરે મૌલા કે દર કી હૈ  
(નવ = નવી. જાંફિઅં = જિંદગી વધારનાર)

અર્થાત : હું રાહે મદીના પર ચાલી રહ્યો છું અને તમના તથા આરજૂ દિલમાં મયલી રહી છે કે એક એક કૃદમ પર જો અલ્લાહ મને નવી જાન અતા ફર્માવતો રહે તો દરેક કૃદમ પર એક જાન કુર્ભાન કરતો જઈ. (જેવી રીતે હંગરત ઉઘમાન ગની રહ્યું હું જૂર عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالْكَبَرُ ની દાવત કરી અને હું જૂર عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالْكَبَرُ એમના ઘરે તશરીફ લાવ્યા તો તેમણે પોતાના આકા عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالْكَبَرُ એક એક કૃદમ પર એક એક ગુલામને આજાદ કર્યો) કેમ કે આ તે જાન બખ્શ રસ્તો છે જે સીધો મારા આકાના દેશ તયબહ નગર જઈ રહ્યો છે.

હમ તોળનેવાલે થે મદીનેકે મુસાફિર-જાન આ ગઈ જબ ગુંબદે ખદરા નજર આયા  
બે સાખ્તા નજરોમેં ખીંચી અર્શકી તસ્વીર-જબ સરવરે કૌનેનકા રોજા નજર આયા

ઘણિયાં ગિની હૈ બરસોંકી ચહું સબધળી ફિરી  
મર મરકે ફિર ચહું સલ મેરે સીનેસે સરકી હૈ  
(સબધળી = મુખારક પળ. સલ = ફંફસાની એક જીવલેણ બીમારી)

અર્થાત : દયારે મહિબૂબની હાજરીના માટે કેટલાય વરસો રાહ જોવી પડી અને એક એક પળ ગણીગણીને ગુજારી ત્યારે ક્યાંક આ સાચાદત (નેકનસીબી)ની ઘડી મયસ્સર થઈ કે તયબહ તરફ જઈ રહ્યો છું, વિરહની ભારે ચણ્ણાન (અથવા સલની જીવલેણ બીમારી) મરી મરીને અને ખુદા ખુદા કરીને (મહા મુસીબતે) હવે સીનાથી સરકી રહી છે ત્યારે તો જોતા નથી ! મદીનાની ગલીઓમાં પહોંચવાવાળો છું.

અલ્લાહુ અકબર ! અપને કૃદમ ઓર ચહું ખાકે પાક  
હસ્ત મલાઈકા કો જળાં વગાએ સર કી હૈ

અર્થાત : હે મારા મૌલા ! હું ખુદ શરમથી જમીનમાં ઘસતો જઈ રહ્યો છું કે તારા નબીના શહેરની પાક માટી અને મારા આ નાપાક કૃદમ ! આ તો એ પવિત્ર શહેરની ગલીઓ છે કે જ્યાં ફરિશતા માથું રાખવા તરસે છે.

## برک خواجات

મેઅરાજકા સમાં હૈ કહાં પહુંચે ગાઈરો !  
કુસી સે ઊંચી કુસી ઈસી પાક ઘરકી હૈ

**અર્થાત :** હે તયબહ શહેરના આઈરો ! (જિયારત માટે જનારાઓ !) જરા વિચારો તો ખરા અને દિલની આંખોને ખોલીને જુઓ અને ઈમાનથી બતાવો, શું મદીના શરીફમાં તમને મેઅરાજનો મન્જર નથી નજર આવતો ? મદીના શરીફમાં મારા આકાના ઘર (રોજાએ અન્વર)ની કુસી (હુજરા મુકૃદસના દરવાજા સુધીની ઊંચાઈ જેનાથી ઉપર પછી ફર્શ બાંધે છે) શું તમને આસમાનવાળી કુસીથી ઊંચી નજર નથી આવતી ??!

ક્યૂં કર ન હો મક્કે સે સિવા શાને મદીના—વો જબ કે હુવા મસ્કને સુલ્તાને મદીના મક્કે કો શરફ હૈ તો મદીને કે સબબસે—ઈસ વાસ્તે મક્કા ભી હૈ કુબાને મદીના હોતા હૈ ફલક્કા સરે તસ્તીમ યહાં ખમ—અલ્લાહ રે ! બુલંદી તેરી અયવાને મદીના

**ઉશાફે રોગા સજદામે સૂએ હરમ શુકે  
અલ્લાહ જનતા હૈ કે નિયત કિધર કી હૈ**

(ઉશાફે = આશિકો)

**અર્થાત :** આ શેઅરના બે અર્થો છે. એક જાહેરી એટલે કે રોજાના આશિકોનો પોતાનો જીવ તો એ ચાહતો હતો કે રોજાએ અતહરની તરફ સજદાનો હુકમ થાય. પણ શરાએ મુતહુરાએ એનાથી મના ફર્માવ્યું અને કા'બા મોઅઝૂજમા કિલ્લો ઠર્યો. તો આશિકાને રસૂલ હુકમના પાલન હેઠળ કા'બા શરીફ તરફ જ સજદામાં જુક્યા. પણ દિલની ખ્વાહિશની ખુદાને ખબર છે તો એ વખતે જાણો દિલની એ હાલત છે જે ૧૭ મહિના બયતુલ મુકૃદસની તરફ સજદાનો હુકમ થવામાં મુસલમાનોની હાલત હતી, કે હુકમના પાલન હેઠળ સજદો કરતા અને દિલમાં ખ્વાહિશ એ જ હતી કે કા'બા મોઅઝૂજમાને કિલ્લો કરી દેવામાં આવે. **فَإِنَّ اللَّهُ تَعَالَى فَلَمْ يُؤْتِ لَيْكَ قِبْلَةً تَرْضَهَا** આ તક્ફીર પર નિયત એ આકર્ષણ તથા ખ્વાહિશના અર્થમાં છે.

બીજો અર્થ એ કે આશિકાને રોજાનો સિજદો જો કે જાહેરી સ્થિતિમાં હરમની તરફ છે પણ નિયતનો હાલ ખુદા જાણો છે કે તે કોઈ વખતે પોતાના મહિબૂબથી જુદો ન થાય, કે કા'બા પણ તેમની તજલ્લીનું એક પ્રતિબિંબ છે, કા'બા પણ એમના નૂરથી બન્યો છે, એમના જલ્વાએ કા'બાને કા'બા બનાવી દીધો તો કા'બાની હકીકત તે જલ્વાએ મુહમ્મદિયહ છે જે એમાં તજલ્લીફર્મા છે, તે જ કિલ્લાની રૂહ છે અને એના તરફ જ હકીકતમાં સજદો છે. એટલું યાદ રાખશો કે હકીકતે મુહમ્મદિયહ આપણી શરીરાતમાં મસજૂદ ઈલૈહા છે અને આગલી શરીરાતોમાં તાજીમી સિજદાની મસજૂદ લહા હતી. ફરિશતાઓ તથા યાકૂબ તથા યાકૂબની ઔલાદ رض એ એને જ સજદો કર્યો. આદમ તથા યૂસૂફ عليه السلام કિલ્લો હતા. (ખુલાસો : હાશિયા હદાઈકુ બિજિશા-લાહોર)

આ'લા હજરત માઝાની જે "હદાઈકુ બિજિશા"ના હાશિયા પર આ શેઅરની ઉપર મુજબ સ્પષ્ટતા કરી તો એના પર કોઈકે વાંધો ઉઠાવ્યો જેનો આપે ફિતાવા રજવિયષ છે (૮/૧૯૬, ૧૯૭)માં જવાબ આપ્યો. સવાલ તથા જવાબ જોઈ લો.

**સવાલ :** આ શજદોથી આ નાકિસુલ ઈમાન તથા ઈલમ તથા અકૃલની નાકિસ (અપૂર્ણ) સમજમાં એ આવે





એનાથી જાગવા મળ્યું કે ખવાહિશ તો સહાબાની પણ હતી કે હુજૂરને સજદો કરે, પણ શરીરાતે ઈજાત નથી આપી એટલા માટે રોકાય ગયા. વાલિદે માજિદ (લેખકના) ફકીહે આ'ઝમ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ પોતાના વઅઝમાં ફર્માવ્યા કરતા હતા કે આજે પણ સાચો મુસલમાન તે છે જેનું દિલ ચાહે કે હું હુજૂરને સજદો કરું પણ કરે નહીં, એટલા માટે કે શરીરાતે રોક લગાડી આપી છે.

તો પછી શું કરે ? પોતાના દિલનો ઉમંગ કેવી રીતે પૂરો કરે ? હજરોવાર રહમતો નાજિલ થાય આ'લા હજરતની રૂહ મુખારક પર કે આ મુશ્કેલીને એવા ઘારા અંદાજમાં હલ કર્યો કે મર્દે મો'મિન પર વજદ છવાય જાય. જેમ કે એક બીજા ઠેકાણે ફર્માવે છે :

અય શોકે દિલ યહ સજદા ગર ઉનકો રવા નહીં—અચછા વો સજદા કીજિએ કે સરકો ખબર ન હો

સમજ્યા કાંઈ તમે શું ફર્માવી ચૂક્યા ?! "અચછા વો સજદા કીજિએ કે સરકો ખબર ન હો" કોઈ ગૈરે ખુદા સામે સિજદો તો માથાનો જ મના છે, તો ચાલો અમે એના ઉમંગને પૂર્ણ કરવા માટે માથા વડે કામ જ નથી લેતા ! આ શોખ દિલનો છે તો દિલ જ એ સજદો કરે. એટલે કે : સર ખુદા કે વાસ્તે દિલ મુસ્તફા વાસ્તે

એના હેઠળ આ'લા હજરતે એ પણ ફેસલો કરી આપ્યો કે નમાજ તે જ નમાજ છે જેમાં એ નમાજની તાતીમ આપનાર મહિબૂબનો પણ ખચાલ રહે. આપ આ'લા હજરતનો ઉપરોક્ત શેઅર પઢો અને એ શેઅરના આલિમાના તથા આશિક્ના અંદાજથી કેફ તથા ખુશી હંસલ કરો. ગુંબદે ખદરાના આશિક શરીરાતના હુકમાનુસાર કા'બા તરફ જ જુકે છે. પણ દિલ ? બસ, અને અલ્લાહ જ જાણો છે કે એ આશિકોનું દિલ કોઈ સમયે પણ મહિબૂબના ખચાલથી ખાલી નથી રહ્યું. અને રોજા મુખારકના આશિકો સારી રીતે જાણો છે કે :

કા'બા ભી હે ઉન્હીં કી તજલ્લીકા એક જિલ

કા'બા પણ એમના નૂરથી બનેલ છે. તેમના જલ્વાએ જ કા'બાને કા'બા બનાવી દીધો. તો હકીકતમાં કા'બા એ જલ્વાએ મુહમ્મદિયહ છે જે એમાં તજલ્લીફર્મા છે. હજરત 'બેદમ' ફર્માવે છે :

હમ સબકા રૂખ સૂઅે કા'બા, સૂઅે મુહમ્મદ રૂઅે કા'બા  
કા'બેકા કા'બા રૂઅે મુહમ્મદ, સલ્લાલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ

રોજા મુખારકના આશિકોનું માથુ તો કા'બા તરફ રહે છે અને નિયત બસ એ બાજુની જ હોય છે જે કા'બાનો પણ કા'બા છે. એ જ વાત ફર્માવી છે આ'લા હજરતે કે :

ઉશાકે રોજા સજદામે સૂઅે હરમ જુકે—અલ્લાહ જાનતા હૈ કે નિયત કિધરકી હૈ

જ્યાં ક્યાંક પણ "હદાઈકે બાણિશા" પર હાશિયામાં ખુલાસાની નોંધ છે તેને આ શરહમાં સામેલ કરી લેવામાં આવી છે. જેમ કે આ જ નઅતમાં પાછલા અમુક શેઅરોનો ખુલાસો આપે વાંચ્યો. કેમ કે ગાલિબ (અધિકતર) ગુમાન એ છે કે આ હાશિયો આ'લા હજરત بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ એ જ લગાડયો હશે, એટલા માટે દરેક જગાએ "મિન્હૂ રહુમતુલ્લાહિ અલૈહ" લખ્યું છે જેથી જ્યારે શાઈર ખુદ પોતાના શેઅરનો ખુલાસો કરશે તો તેને જ અગ્રતા રહેશે.

(કમશઃ)









દરેક મુસ્લિમે જાળવો જરૂરી ઈલ્મ



## કાનૂને શરીરીઅતી

લેખક : અલ્લામા શમસુદીન જેનપૂરી عَلِيٰ رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ

અગ્રવાદક : જનાબ ઈમાલીમ માસ્તાર વેમી ગંધારવી

### કિતાબુલ બુયૂથ એટલે ખરીદ વેચાણનું બયાન

ઈન્સાન પોતાના સાથીઓ સાથે હળીમળીને રહેવાની આદતવાળો હોય છે અને પોતાની જરૂરિયાતોમાં અન્ય આદમીઓનો પણ મોહતાજ છે કારણ કે આદમીની જરૂરિયાતો એટલી બધી વધારે છે કે તે સઘળી જરૂરિયાતોને એકલે હાથે પૂરી કરી શકતો નથી. એ હિકમતથી અલ્લાહ તાદ્વાલાએ કેટલાક લોકોમાં એક ખાસ કામ માટેની કાબેલિયત અને દિલચસ્પી પેદા ફર્માવી છે અને બીજા થોડાક આદમીઓમાં બીજા કામ માટેની લાયકાત, શોખ પેદા ફર્માવ્યા જેથી પરસ્પર મદદ કરીને માણસ પોતાની જિંદગીને આસાનીથી ગુજારી શકે અને ઈન્સાનિયતના ઘડતરમાં સહૂલત પડે. કોઈને વેપારથી દિલચસ્પી છે, કોઈને જેતીથી દિલચસ્પી છે, કોઈને લડાઈ જધા, રાજકારણમાં તો કોઈને ઈલ્મ હિકમતથી દિલચસ્પી છે. દરેક એકબીજાના હુનરથી ફાયદો ઊઠાવે છે બલ્કે પોતાની જરૂરિયાત પૂરી કરે છે. અને એમાંથી જ લોણ દેણ, ખરીદ વેચાણનો સિલસિલો શરૂ થયો અને દરેક પ્રકારના વ્યવહારો અસ્તિત્વમાં આવ્યા. ઈસ્લામ જો કે એક મુક્કમલ (સંપૂર્ણ) દીન છે. જિંદગીના દરેક પાસા,

દરેક અમલ પર એનો હુકમ લાગુ પડે છે. દરેક કામ કરવા ન કરવા માટે એ દુરસ્ત છે કે નાદુરસ્ત તેમજ ઈન્સાનને એ કરવાની છૂટ છે કે નથી તેને લગતો ઈસ્લામમાં કાનૂન છે એટલા માટે ઈસ્લામ જેવી રીતે સાચા અકીદાઓ તેમજ સહીએ વિચારશ્રેષ્ઠીની તા'લીમ આપે છે તેવી જ રીતે અખલાક તથા આદતોના કાનૂનો શીખવે છે. જેવી રીતે પેરવી તથા ઈબાદતોના તરીકા બતાવે છે તેવી જ રીતે કારોબાર, સામાજિક વ્યવહાર સંબંધી પૂરી રેહનુમાઈ કરે છે. જેથી જિંદગીનો કોઈ પહેલું પૂર્ણ કરવામાં બાકી ન રહેવા પામે અને મુસલમાન કોઈ અમલ (કાર્ય) માટે ઈસ્લામ સિવાય બીજાનો મોહતાજ ન બને. અકાઈદ તથા ઈબાદતો વગેરે તમામ કામોમાં જે રીતે કેટલીક હાલતમાં જાઈજ અને કેટલીક હાલતમાં નાજાઈજ છે એ રીતે લેન-દેન, તથા કારોબારમાં કેટલીક હાલત જાઈજ અને કેટલીક નાજાઈજ છે. જ્યાં સુધી જાઈજ અને નાજાઈજનો ફર્ક ન સમજે ત્યાં સુધી હલાલ કર્ય રીતે મેળવી શકાય ? તથા હરામથી કર્ય રીતે બચી શકાય ? જેમ કે નાજાઈજ માલ લેવાનો અને હરામ માલ ખાવાની કુર્ચાન તથા હદીષમાં સખ્ત મનાઈ આવી છે.

અલ્લાહ તાદ્વાલા ફર્માવે છે :-

لَا تَأكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ

"આપસમાં એક બીજાનો માલ નાહક ન ખાવ. હા ! જો એકબીજાની રજામંદીથી વેપાર હોય તો વાંધો નથી." (સૂરાયે નિસાયુ, આ. ૨૮)

અને ફર્માવે છે :-

وَكُلُّوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمُ اللَّهُ حَلَّا كُلِّيًّا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ



"�લ્લાહે જે તમને રોજ આપી એમાં હલાલ,  
પાક (રોજ) ખાવ અને અલ્લાહથી ડરો જેના પર  
તમે ઈમાન લાવ્યા છો." (સ્વરાચે માઈદષ, ૫/૮૮)

જનાબ રસૂલુલ્લાહ ﷺ ફર્માવે છે : "જે બંદો  
હરામ માલ હાંસલ કરે છે અને જો તેનો સદકો કરે તો  
તે કબૂલ નહીં થાય, અને ખર્ચ કરે તો એના માટે એમાં  
બરકત નથી, અને પોતાની પાછળ છોડીને મરે તો એ  
જહનમમાં જવાનો સામાન છે." (રવાહ અહમદ)

અને ફર્માવે છે કે, "હલાલ કમાઈની તલાશ પણ  
ફર્જો પછીનો એક ફર્જ છે." (બયુહકી શોઅભુલ ઈમાન)

માલ હાંસલ કરવાના રસ્તાઓમાં (પ્રકારો)થી  
સૌથી મોટો રસ્તો (પ્રકાર) જેની સૌથી વધારે જરૂરત  
પડે છે અને એનાથી લગભગ રોજંહુ કામ પડે છે  
તે ખરીદ વેચાણનો રસ્તો (પ્રકાર) છે. ખરીદ  
વેચાણના મસાલાઓ બયાન કરતાં પહેલાં હુનર  
તથા વેપારની ફરીલત વિષે થોડીક હદ્દીઓના લખાણ  
લખીએ છીએ :—

### હલાલ કમાઈ, દંધો તથા વેપારની ફરીલત

હજરત રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે તે  
ખાવાથી બેહતર બીજું કોઈ ખાવા નથી જેને કોઈએ  
પોતે મહેનત કરીને મેળવ્યું છે અને બેશક ! અલ્લાહ  
તઆલાના નબી દાઉદ ﷺ હાથે મહેનત કરીને  
ખાતા હતા. (રવાહુલ બુખારી) અને ફર્માવ્યું, અલ્લાહ  
તઆલા જાત મહેનત કરનાર (દંધાદાર) મો'મિન  
બંદાને દોસ્ત રાખે છે. (તિબરાની)

એક વાર અર્જ કરવામાં આવી કે યા રસૂલુલ્લાહ !  
૩૩૩ ક્યો દંધો વધારે પાકીજા છે ? તો આપે ફર્માવ્યું  
કે આદમીનું પોતાના હાથે કામ કરવું અને સારું  
વેચાણ (વેચવું). (અહમદ, તિબરાની, હાકિમ)

એક હદ્દીષમાં આવ્યું છે કે સાચા બોલો

અમાનતદાર વેપારી નબીઓ, સિદ્ધીકો અને  
શહીદોની સાથે થશે. (તિમર્જી, દારમી વગેરે) અને  
એક હદ્દીષમાં આવ્યું છે કે કયામતના દિવસે વેપારી  
લોકોને કુકર્મી તરીકે ઉઠાડવામાં આવશે, સિવાય તે  
વેપારીઓને કે જેઓ ખુદાથી ડરનાર (મુતાફી) હોય  
તેમજ લોકોની સાથે એહસાન કરે અને સાચું બોલે.

(તિમર્જી, ઈબને માજા, દારમી)

આલિમોએ ફર્માવ્યું છે કે જ્યાં સુધી ખરીદ  
વેચાણના મસાલાઓની જાણકારી ન હોય, કઈ  
ચીજ વેચવી જાઈજ છે અને કઈ ચીજ વેચવી  
નાજાઈજ છે એ બાબતનો ઈલમ ન હોય ત્યાં સુધી  
વેપાર ન કરે. (આલમગીરી)

**મસાલા :** શરાબમાં સોદાનો અર્થ એ છે કે  
એક ખાસ તરીકાથી માલને માલના બદલે આપસમાં  
તબદીલ કરવો. વેચાણ કોઈવાર (મોઢેથી) બોલીને  
થાય છે અને કોઈ વાર કાર્યથી થાય છે. જે વેચાણ  
બોલીને થાય છે તેના અરકાન, ઈજાબ સ્વીકૃત  
(કબૂલ) છે (અર્થાત જેમ કે એકે કહું, મેં વેચ્યું,  
બીજાએ કહું મેં ખરીદ્યું). અને જે વેચાણ ફેઅલ  
(કાર્ય)થી હોય એમાં ચીજનું લઈ લેવું અને દઈ  
દેવું એ એના અરકાન છે અને આ લેવડ દેવડ ઈજાબ  
તથા કબૂલના સ્થાને છે. (જેમ કે શાકભાજ વગેરેની  
ઢગલીઓ બનાવીને મોટાભાગો વેચનારા રાખી છે  
અને જાહેર કરી દે છે કે પૈસા—પૈસાની ઢગલી છે.  
ખરીદનાર આવે છે, એક પૈસો નાખે છે અને એક  
ઢગલી લે છે. એકબીજા સાથે કોઈ વાત કરતા નથી  
પરંતુ બન્નેના કાર્યને ઈજાબ તથા કબૂલના સ્થાને  
ગણવામાં આવે છે.) અને એ પ્રકારના વેચાણને  
બયએ તઆતી (તઆતી વેચાણ) કહે છે. ખરીદી  
કરનારાઓમાં એકને બાયેઅ (વેચનાર) અને  
બીજાને મુશ્તરી (ખરીદનાર) કહેવામાં આવે છે.





**نماز کے بارے مें گلط کहनियां  
और یعنی کا شرایح حلف**

01. اگر فجر مें فرج سے پेहले دो رکआت سुन्नतें ن پڑھ سकें तो ک्या فرج کے ہौरन بाद یعنی پڑھنا جाए?

کुछ لوگों کो دेखा जाता है कि اگر یعنی کی فجر کी دो سुन्नतें 24 गईं और سੀधے فرج کی جमात में شامिल हो गये तो فرج खتم کرنے के बाद سुन्नतें अदा کرنे लगते हैं और سमझते हैं कि इस में कोई खराबी नहीं है।

ہالां کे یعنی کی سوچ بिलکुل گلط है। شریعت کا ہुक्म तो ये है कि فجر کی نماز के बाद سूरज निकलने तक कोई भी نہशल और سुन्नत नमाज जाई नहीं। یا हे فجر کी दो سुन्नतें ही क्यूँ न हो और یعنی کی دो سुन्नतें 24 गईं अगر वो ہے یعنی کुਆ یا ہے तो ہुक्म ये है कि سूरज निकलने के बाद یا'نी مکرूہ وकृत खتم होने के बाद करे। جैسا कि "یتافا راجویتھ" में है :—

"अगर जाने के सुन्नतें पछ कर जमात में शारीक हो जाउंगा तो सुन्नतें पछ ले अगरये अताहियात ही मिलती समझे। वरना फर्मों में शारीक हो जाए और अव्वल सुन्नतों को کुआ करता है तो बाद बुलंधिये आइताब (سूरज यथहने के बाद) करे। फर्मों के बाद تुलूआ से पेहले जाई नहीं।"

(یتافا راجویتھ, جی ۱۷: ۸, سفہا: ۱۳۸)

"بھारे شریعت" में है : "نماजे فجر کے बाद से تुलूआ आइताब तक अगरये वकृत वसीअ बाढ़ी हो। अगरये सुन्नतें فجر फर्म से पेहले न पढ़ी थी

और अब पछहना चाहता हो, जाई नहीं।" (بھारे شریعت, جی ۱۷: ۱, ہیسسا: ۳, سفہا: ۴۴۴)

02. ک्या اسرا کی نماز کے बाद کुर्�আন کی تیلابات نहीं کर سकते?

کुछ مुसलमानों में ये گلط کहनी पाई है कि اسرا کी نماز के बाद کुर্�আনे करीम کी تیلابات नहीं कर सकते। یعنांये इससे खूब भी बचते हैं और दूसरों को भी سभ्ती से मना करते हैं। ہالां के شرائیں یعنی کुछ भी नहीं। اسرا کी نماز के बाद کुر্�আন की تیلابات करना जाई दै।

ہां, جब سूरज दूधने के करीब होता है और مکرूہ وकृत شुरूआ होता है, जो कि مگارिये के वकृत के شुरूआ होने से تکرीب ان "20" مینट पेहले होता है, तब से लेकर مگارिये तक कुर্�আনे मञ्छ की تیلابات करना मना है।

"یتافا راجویتھ" में है :—

"बाद नमाजे अسرا तिलावते कुر্�আने अजीम जाई देख कर हो खाह याद पर, مगर जब आइताब करीबे गुरुब पौँछये और वकृते कराहत आये उस वकृत तिलावत मुलतवी की जाए और अजकारे इलाहिया किये जाए के आइताब निकलते और दूधते और ठीक दोपहर के वकृत (जो के तीन मکرूہ वकृत हैं) नमाज नाजाई दै और तिलावत मकरूہ।"

(یتافا راجویتھ, جی ۱۷: ۵, سفہا: ۱۳۹)

**نؤدھ :** مکرूہ टाईम में तिलावत करना "مکرूہ ت-जीहی" है अगर कोई करे गा तो گونेहगार न होगा, مगर बेहतर यह है कि न करे।

•• ایڈ : ہمایت مुकتی سائبیر ناجمی بیٹھانی (سائز مکمل سے کुआ ہر دن شرایح-بڑی، C/o. دلیل ہلکا براہما-آمود، جی. بڑی)



**03. کیا اسراز کی نمائی کے بآ'د سجادہ تیلابات کرننا جائز نہیں**

کुछ لوگ سمجھتے ہیں کہ اسراز کی نمائی کے بآ'د سجادہ تیلابات کرننا جائز نہیں۔ جب کے شریعت کا مسالہ ہرگیل ائمہ نہیں ہیں۔ بلکہ اسراز کی نمائی کے بآ'د شریعت سجادہ تیلابات کرنے کی یحییٰ جائز ہے۔ ہم جب سوڑج دوپنے کے فریب ہو جائے اور مکرہ وکٹ شریعت ہو جائے، تو کے مගریب کا وکٹ شریعت ہونے سے تکریبی "۲۰" مینٹ پہلے ہوتا ہے، تب سے لےکر مگریب تک سجادہ تیلابات کرنے کی یحییٰ جائز نہیں۔

"فِتَّاَوَا رَأْوِيَّةَ" میں ہے :-

"(بآ'د نمائی اسراز کے اور فجر کے سجادہ کرننا) جائز ہے مگر جب اسراز میں وکٹے کراحت (مکرہ وکٹ) آ جائے تو کوئی بھی جائز نہیں اور سجادہ مکرہ اگرچہ ساحل یا تیلابات کا ہے۔" (فتاوا رأوىّة، جلد : ۴، سلفا : ۳۷۱)

**04. اگر کیسی واجہ سے اکلے فرج نمائی پاٹھنی ہو تو کیا اجان کے بآ'د ہی پاجھ سکتے ہیں ؟**

اکثر مسلمانوں میں یہ گلط بخایا پایا جاتا ہے کہ اگر کیسی شہس کو کیسی واجہ سے اکلے فرج نمائی ادا کرتا ہو تو وہ اجان کے بآ'د عس نمائی کو پاٹھتا ہے اور یہ سمجھتا ہے کہ نمائی کا وکٹ اجان کے بآ'د ہی شریعت ہوتا ہے۔ لیکن اج جب تک اجان نہ ہو عس وکٹ کی فرج نمائی نہیں پاجھ سکتے۔ یہ تماام باتیں شریعت کے اُتے بارسے گلتا ہے۔ یعنی ائمہ ہرگیل نہیں ہیں کہ اجان کے بآ'د ہی نمائی کا وکٹ شریعت ہوتا ہے جیسا کہ نمائی کے اُڈا کا یہ لمحہ رحم نے والے ہجراۃ یہ سکو بخوبی جانتے ہیں۔ اور ن ائمہ کوئی ہے کہ پہلے فرج پاٹھنے والے اجان کے بآ'د ہی عس وکٹ کی فرج

نمائی پاٹھ سکتا ہے بلکہ وکٹ شریعت ہونے کے بآ'د اجان سے پہلے اکلے فرج نمائی پاٹھ نے کی یحییٰ جائز ہے۔ ائمہ ہی "بھارت شریعت" ہیسسا : ۳، سلفا : ۴۶۴ پر ہے۔

**05. کیا نمائی کے لیے اجان سے نیخت کرننا جائز ہے ؟**

اکثر احوال میں یہ مسند ہے کہ نمائی کے سالہ ہونے کے لیے اجان سے نیخت کرننا جائز ہے اور اگر کسی نے اجان سے نیخت نہیں کی تو عس کی نمائی ہی سالہ ن ہو گی، جب کے شرطیں یہ ساتھ کا کوئی ہوکم نہیں ہے۔ یقیناً ! نیخت نمائی کے شرطیں میں سے اک شرط ہے، لیکن یہ ساتھ سے موراٹ یہ ہے کہ دل میں پکا ہر آدھا ہو کے کوئی نمائی پاٹھ نے کے لیے بخوا ہو گا۔ اجان سے نیخت کرننا کوئی جائز نہیں، بلکہ سیکھ میسٹر ہبھو بے ہتھ رہے۔

جیسا کہ "بھارت شریعت" میں ہے :-

"نیخت دل کے پکے ہر آدھے کو کہتے ہیں۔ اجان سے کہ لے نا میسٹر ہبھو ہے اور یہ ساتھ میں کوئی اربی کی تھیں نہیں، فارسی و گیرا میں بھی ہو سکتی ہے۔" (بھارت شریعت، جلد : ۱، ہیسسا : ۳، سلفا : ۴۶۲)

**06. اجان سے نیخت کرتے وکٹ رکھا ات کی تاریخ میں گلتی ہو جائے۔ جسے ڈاکٹر کی یا رکھا ات فرج کی جگہ اجان سے تین رکھا ات فرج نیکل گیا تو کیا نمائی نہیں ہو گی ؟**

بادی مسلمانوں میں یہ گلط فہمی پائی جاتی ہے کہ اگر اجان سے نیخت کرتے وکٹ رکھا ات کی تاریخ میں گلتی ہو جائے تو نمائی ہی نہیں ہو گی، اگر یہ نمائی معمولی ادا کی ہے۔ جسے ڈاکٹر کی یا رکھا ات فرج کی جگہ اجان سے تین رکھا ات



نیکل گیا، لے کین! ادا مُکمّل یا ر رکھا ت کو  
کیا تو سمجھتے ہے کہ اس سُورت میں جو ہر کی نمائ  
نہیں ہوئی۔ ہالاں کے ائے سا نہیں ہے۔ جب ان سے نیخت  
کرتے وکھت اگرچہ رکھا ت کی تاریخ میں گلتی  
ہو۔ لے کین جب مُکمّل رکھا ت ادا کی ہوں تو  
نمای سہی ہو جائے گی اور جب ان کی گلتی کا  
کوئی اے' تبار نہیں ہوگا۔

"بھا رے شریعت" میں ہے : "نیخت میں تاریخ  
رکھا ت کی جزویت نہیں، البغا ایک جل ہے، تو اگر  
تاریخ رکھا ت میں بھا واقعہ ہوئی مخالف نہیں  
رکھا ت ادا ہے یا یا ر رکھا ت محریب کی نیخت  
کی، تو نمائ ہو جائے گی۔"

(بھا رے شریعت، جیل ۱: ۹، ہیسسہ: ۳، سکھا: ۴۸۴)

**۰۷. اگر ایمیام رُکھا یا کُھادے کی ہالات  
میں ہو تو کیا جما ات میں شا میل  
ہونے کا یہی تاریکا ہے کہ ہمساں  
تکبیرے تہریما کے با'د ہا� باندھ  
کر یا ر پڑھی جائے ؟**

اگر ایمیام رُکھا یا کُھادے کی ہالات میں ہو  
تو جما ات میں کسے شا میل ہونا ہے، اس کے ہوا لے  
سے اکھر ایسا ایسا اور با'ذ پڑھے لیجے لوگ سہی  
تاریکا نہیں جانتے۔ جیسا تاریکا نہیں سمجھتے ہے  
کہ جب بھی جما ات میں شا میل ہوں گے تو یا رے ایمیام  
رُکھا یا کُھادے کی ہالات میں ہو یا کُھادے یا سُورت کی ہالات  
میں، ہمساں تکبیرے تہریما (یا نی ۲۰۱۰) کے  
کے دوں ہالات میں ہو یا کُھادے یا رے کے دوں ہالات میں  
شامیل ہوں گے۔ جب کے شریعت کے اے' تبار سے ائے  
نہیں، بلکہ با'ذ سُورت میں ہا� باندھ کر یا ر پڑھنے  
کا ہوئی ہے اور با'ذ میں تکبیرے تہریما کے با'د  
ہاٹھ باندھ اور یا ر پڑھے بھا رے دوسری مرتبا  
"اللہ عَزَّ وَجَلَّ" کے کھلکھلے دوسری مرتبا

و گیرا میں شامیل ہونے کا ہوئی ہے۔ یعنی اس کی  
تاریخ میں پایا تو اگر گا لیبے گومان ہے کہ یا ر  
پڑھنے کے با'د ایمیام کا رُکھا یا پڑھنے سُورت میں  
پایا گا تو ائے سا سُورت میں تکبیرے تہریما کے با'د  
ہاٹھ باندھ کر یا ر پڑھے فیکر "اللہ عَزَّ وَجَلَّ" کے  
کھلکھلے دوسری مرتبا کے ساتھ شامیل ہو جائے اور اگر  
اے' سا بات کا دو ہے کہ یا ر پڑھنے جائے گا تو ایمیام  
رُکھا یا پڑھنے سُورت میں تکبیرے تہریما کے با'د  
ہاٹھ باندھ اور یا ر پڑھے بلکہ دوسری مرتبا  
بھا رے ۲۰۱۰ "اللہ عَزَّ وَجَلَّ" کے کھلکھلے دوسری مرتبا کے  
ساتھ شامیل ہو جائے۔

اور اگر ایمیام کو کُھادا یا رے دوسرے سُورت  
میں پایا تو اب بھلکھلے سُورت میں پایا گا  
کے با'د بھا رے ہاٹھ باندھ اور یا ر پڑھے دوسری مرتبا  
بھا رے ۲۰۱۰ "اللہ عَزَّ وَجَلَّ" کے کھلکھلے دوسری مرتبا کے  
ساتھ شامیل ہو جائے۔

"بھا رے شریعت" میں ہے :

"ایمیام کو رُکھا یا پڑھنے سُورت میں پایا تو  
اگر گا لیبے گومان ہے کہ یا ر پڑھ کر یا ر لے گا  
تو پڑھے اور کُھادا یا رے دوسرے سُورت میں پایا گا  
بھلکھلے سُورت میں پایا گا تو پڑھے شامیل ہو جائے۔"  
(بھا رے شریعت، جیل ۱: ۹، ہیسسہ: ۳، سکھا: ۴۲۳)

"بھا رے شریعت" ہی میں دوسری ۴۰۴ ہے :-

"مسبُوک (یا'نی جیس کی رکھا ت ۴۰۴) نے  
ایمیام کو کُھادا میں پایا تو تکبیرے تہریما سیधے  
پانے ہونے کے ہالات میں کرے فیکر دوسری تکبیرے کے کھلکھلے  
کو کُھادا میں جائے۔"

(بھا رے شریعت، جیل ۱: ۹، ہیسسہ: ۳، سکھا: ۴۸۶)

اوے سا ہی "فیتا وَا رَجَلِیْلَه" جیل ۱:  
سکھا: ۲۰۵ پر ہے۔ (کم شا:)





દાખો : ૧૩

આજ : દાઈએ કબીર મૌલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરી  
અનુવાદક : મૌલાના ઈમરાન રગા મિસબાહી

### અપશુકનનો ઈસ્લામથી કોઈ સંબંધ નથી

"શગૂન" શબ્દો સંસ્કૃતથી લેવામાં આવ્યો છે, સંસ્કૃતમાં શગૂનનો અર્થ છે કોઈ કાર્યને સારા સમયમાં શરૂ કરવું, કોઈ કાર્ય માટે મુખ્યારક ઘડી જોવી, કોઈ કાર્યના થવા ન થવાનો સમયો જોવા, બદ્દફાળી અને અપશગૂન (અપશુકન)ને અરભીમાં "તત્યુર" કહે છે, કારણ કે અરબના લોકો અધિકતમ પક્ષીઓના અવાજથી બદ્દફાળી લેતા એટલા માટે આ શબ્દ તૈરથી બન્યો જેનો અર્થ પક્ષી છે.

દીને ઈસ્લામમાં કદી બદ્દશગૂની (અપશુકન) અને નહૂસતની કોઈ માન્યતા ન હતી, એ સંપૂર્ણ જાહીલિયતની વાતો છે, આ વાતો પહેલાં તો ઈસ્લામી તા'લીમાતથી નાવાકેફ મુસલમાનોએ કાફિરો અને મુશ્રિકોથી અપનાવી લીધી, પછી કમજોર અફ્રિદાવાળા મુસલમાનોમાં આ વાતો ફેલાતી રહી, ત્યાં સુધી કે આજે સમાજનો એક અસામાન્ય વર્ગ આ ખરાબીઓમાં સપદાયેલ છે. દીને ઈસ્લામે બદ્દફાળીના સખ્તિથી રહિયો ફર્માવ્યો, ત્યાં સુધી કે તેને કરવા પર સખત ચેતવણીઓ પણ વર્ણન થઈ છે અને તેનાથી બચીને તવક્કુલ (અલ્લાહ પર ભરોસો) કરવાની ન કેવળ પ્રેરણા આપવામાં આવી છે બલ્કે તેના પર

અલ્લાહ તાલાનો ફજ્લે અઝીમ મળવાની ખુશખબર પણ સંભળાવવામાં આવી છે.

### ★ મુસીબતો શાથી આવે છે ? ★

મુસીબત અને બલાઓનું આવવું ઈન્સાનના પોતાના અમલોનું પરિણામ છે. જેમ કે ખુદ કુર્અને મુક્કદસ ઈર્શાદ ફર્માવે છે :-

وَ مَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبْتُ أَيْدِيْكُمْ وَ يَعْفُوا  
عَنْ كَثِيرٍ ﴿١٠﴾

"અને તમને જે મુસીબત પહોંચી તો એના કારણથી છે જે તમારા હાથોએ કમાયું અને ઘણું બધું તો માફ ફર્માવી દે છે." (સૂરાએ શૂરા, આ. ૩૦)

આ સંબોધન મુક્કદસ (જેમના પર શરીઅતના હુક્મો લાગુ થાય છે એ) મો'મિનો માટે છે જેમનાથી ગુનાહ થાય છે. મતલબ એ છે કે હુનિયામાં જે તકલીફો અને મુસીબતો મો'મિનોને પહોંચે છે અધિકતમ્ તેમનું કારણ તેમના ગુનાહ હોય છે. એ મુસીબતોને અલ્લાહ તાલા તેમના ગુનાહોનો કંદફારો બનાવી દે છે અને કદીક મો'મિનની તકલીફ તેના દરજા બુલંદ થવા માટે હોય છે. (ખજાઈન)

કાફિરો અને મુશ્રિકો જે બદ્દફાળી લેતા હતા તેના વિશે કલામે પાકમાં વિવિધ સ્થળોએ ફર્માવવામાં આવ્યું : مَنْ كُنْمَنْ كُنْمَنْ تَمَارِي بَدْدَفَالِي تَمَارِي سَادِي.

અર્થાત જે કાંઈ તમને મુસીબતો પહોંચી રહી છે તે તમારા કુઝો શિર્ક અને બુરા આમાલનું પરિણામ છે, કોઈ નહૂસતના કારણે નથી.

દીને ઈસ્લામ બે ચીજોથી બનેલ છે : (૧) અફ્રિદા (૨) અમલ. તે જ અફ્રિદા અને અમલ અલ્લાહની બારગાહમાં મક્કબૂલ થશે જેની શરીઅતે તા'લીમ આપી છે, અને તે અફ્રિદા, અમલ મરદૂદ થશે જે દીને ઈસ્લામની તા'લીમાતથી વિરુદ્ધ હોય.



અલ્હાહ તઆલાનો ઈર્શાદ છે :-

وَ مَنْ يَتَبَعُ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَئِنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَ هُوَ فِي  
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِينَ

"અને ઈસ્લામ સિવાય કોઈ ધર્મ ઈચ્છશે તે કદાપિ તેનાથી કૃબૂલ કરવામાં આવશે નહીં અને તે આખેરતમાં નુકસાન ઉઠાવવાળાઓમાં છે."

(સૂરાએ આલે ઈમરાન, આ. ١٤)

### ★ સફર મહિનામાં બદ્દફાલીની શર્દી હેસિયત ★

આજના દૌરમાં ઈસ્લામી તા'લીમાતથી દૂરી અને અરૂચી આમ થતી જઈ રહી છે જેનું અવશ્ય પરિણામ અકૃદા અને અમલમાં ખરાબી અને બગાડ છે, તેનો જ એક ભાગ બદશાગૂની (અપશુકન), વહેમ અને પોતાના બનાવેલ ફાસિદ વિચારો અને અકૃદા પણ છે. આ પ્રકરણમાં અમુક પ્રચલિત કાર્યો, વિચારો અને રીત રિવાજો એટલા પ્રમાણમાં લોકોમાં વસી ગયા છે કે જો એ જ રીતે અલ્હાહ તઆલા પર ભરોસો, તેની કુદરતનું યકીન અને તકદીર પર ઈમાન હિલોમાં બેસી જાય તો બંનેવ જહાનની નેકબધી નસીબ થઈ જાય. એ જ ફાસિદ માન્યતાઓ અને જહાલતભર્યા વિચારોમાંથી સફર મહિના વિશે પણ નિભન વર્ણન થયેલ વિવિધ માન્યતાઓ છે :-

૦૧. સફર મહિનાને અને વિશેષ રીતે તેના પ્રથમ ૧૩ દિવસ જેને લોકોએ "તેરા તેજી" નું નામ આપ્યું છે તેમને મનહૂસ જાણો છે. અને તેમાં આફતો, બલાઓ અને મુસીબતોના નાજિલ થવાની માન્યતા રાખે છે. ત્યાં સુધી કે અમુક લોકોએ સેંકડોની સંખ્યોમાં આફતો, બલાઓ નાજિલ થવાની અને માહે સફરના મનહૂસ હોવાની પાયાવિહોણી અને મનઘડત રિવાયતો પણ નકલ કરી દીધી છે.

૦૨. આ મહિનામાં સગાઈ અને શાદીઓ કરવામાં નથી આવતી બલ્કે જેમની શાદી થઈ ચૂકી હોય છે શરૂઆતમાં તેવા પતિ પત્નીને ૧૩ દિવસ સુધી અલગ રાખવામાં આવે છે !

૦૩. આ મહિનામાં યાત્રા અને કોઈ નવા કાર્યનો પ્રારંભ જેમ કે દુકાન, મકાનનું ઉદ્ઘાટન વગેરે કરવામાં નથી આવતાં, એ કારણથી કે આ મહિનાની નહૂસતના કારણો આ બધા કાર્યોમાં બલાઈ નહીં રહે.

૦૪. સફર મહિનાની અંતિમ જુમેરાતે સેર સપાટા માટે નીકળે છે, જેની માન્યતા એ છે કે એ દિવસે નબીએ અકરમ ﷺ એ સ્વસ્થ થવા પર ગુસ્સા કર્યું હતું અને સેર ફર્માવી હતી.

આ સર્વ જહાલતભર્યા વિચારો અને પાચા વિનાની વાતો છે, શરીઅતમાં તેમની અસલ નથી. જો સફર મહિનામાં નહૂસત હોત અથવા આ મહિનો આફતો અને બલાઓનો મહિનો હોત તો શરીઅતમાં જરૂર તેનું વર્ણન થતું અને એનાથી બચવાના ઉપાય પણ બતાવવામાં આવતા. પરંતુ કુર્�आન, હદીષમાં ક્રયાંય એવું નથી. બલ્કે સહાહ સિતા અને અન્ય હદીષની કિતાબોની વિવિધ હદીષોથી એ સાબિત છે કે સફર મહિનામાં હરગિઝ કોઈ નહૂસત નથી. દીને ઈસ્લામે કદી કોઈ મહિના અને કોઈ દિવસને મન્દૂસ હરાવ્યો નથી.

હજરત અભૂ હુરૈરાખ રિવાયત છે કે રસૂલુલ્હાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું :-

لَا عَذْوَى، وَلَا طِيرَة، وَلَا حَمَّة، وَلَا صَفَرَ

"બીમારીનું કોઈ બીજાને લાગી જવું, બદશાગૂની (અપશુકન) લેવું, ઉલ્લાનું મન્દૂસ હોવું, અને સફર મહિનાનું મન્દૂસ હોવું કોઈ ચીજ નથી."

(સુનને ઈબ્ને માઝ, ૧૧/૧૧૭૧)



જેથી કોઈ સમય બરકત અને ફઝીલતવાળો તો હોઈ શકે છે, જેમ કે માહે રખીઉલ અવ્વલ, માટે રમણાન, વરસના બરકતવાળા રાત, દિવસ અને જુમ્માના દિવસની કુભૂલિયતની ઘડી વગેરે, પરંતુ નન્દુસતવાળો નથી હરગિલ નથી હોઈ શકતો.

મુહુંકિકું અલલુ ઈત્લાફુ હજરત અલ્લામા શાહ અખૂલહકુ મુહાદિષ દહેલ્લી ﷺ આ હદીષની સમજૂતીમાં લખે છે :—

"અવામ તે (સફરના મહિના)ને ભલાઓ, મુસીબતો અને આફતોના નાજિલ થવાનો સમય કરાવે છે, આ માન્યતા બાતિલ છે, તેની કોઈ હકીકત નથી." (અશિઅઅતુલ લમ્યાત, ૩/૬૬૪)

સદરુશીઅધ્ય હજરત અલ્લામા મુશીતી અમજદ અલી આ'ઝમી ﷺ લખે છે :—

"માહે સફરને લોકો મન્દૂસ જાણો છે, તેમાં શાદી, વિવાહ નથી કરતા, પુત્રીઓને વિદાય નથી કરતા, આ પ્રકારના બીજા કામોથી પણ બચે છે અને સફર કરવાથી બચે છે. ખાસ કરીને માહે સફરની પ્રથમ તેર તારીખો બહુ વધારે નન્દુસતવાળી સમજવામાં આવે છે. તેમને "તેરા તેજી" કહે છે, આ ચો જહાલતની વાતો છે. હદીષ શરીફમાં ફર્માવવામાં આવ્યું કે સફર કોઈ ચીજ નથી એટલે લોકોનું તેને મન્દૂસ સમજવું ગલત છે. (બહારે શરીઅત, ૩/૯૫૮)

### ★ અપશુકન લેવું રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના તરીકાથી વિરુદ્ધ છે ★

તેમ છતાં ધણા બધા લોકો પોતાની નાદાનીના કારણે અપશુકની માન્યતા રાખે છે, બિલાડીએ રસ્તો કાપ્યો તો હવે આગળ જવું ખતરાથી ખાલી નથી. મંગળવારે ફલાણુ કામ ન કરી શકાય, ત્રણ, તેર અથવા ત્રેવીસમી તારીખોમાં કોઈ મહત્વનું કાર્ય ન કરી

શકાય, આઈ, અઢાર, તથા અઠયાવીસમી તારીખોમાં શાદી વિવાહ ન થાય, સફર મહિનામાં કોઈ અગત્યનું કામ ન થાય, આ સર્વ માન્યતાઓ જહાલતથી બરપૂર છે. હુજૂર સરવરે આલમ ﷺ એ આ પ્રકારની સર્વ બાતિલ માન્યતાઓ પર પાબંદી લગાડી અને તેમને પોતાના તરીકાથી વિરુદ્ધ દર્શાવી.

હજરત ઈમરાન બિન હુસૈન رضي الله عنه શી રિવાયત છે કે હુજૂર સૈયદે આલમ ﷺ એ ઈશ્વાર ફર્માવ્યો :—  
 لَيْسَ مِنَّا مِنْ تَطْيِيرٍ أَوْ تُنْظِيرٍ لَهُ، أَوْ تَكْرَهَنَّ لَهُ، أَوْ سَحَرَ  
 أَوْ سُجْرَ لَهُ۔

"જેણો બદ્દફાલી લીધી અને જેના માટે બદ્દફાલી લેવામાં આવી, જેણો અટકલ (જ્યોતિષ વિદ્યા)થી જૈબની વાતો બતાવી અને જેના માટે અટકલથી જૈબની વાતો બતાવવામાં આવી અને જેણો જાદૂ કર્યો અને જેના માટે જાદૂ કરવામાં આવ્યો તે અમારામાંથી નથી." (મુસન્હ બજીઝાર, ૮/૫૨)

આ હદીષમાં તેને રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના તરીકાથી વિરુદ્ધ અમલ કરનાર ફર્માવવામાં આવ્યો જે બદ્દફાલીની માન્યતા રાખે, જે કોઈનાથી પોતાના માટે બદ્દફાલી કરાવે, જે અટકલથી ભવિષ્યવાણી કરે, જે કોઈનાથી ભવિષ્યની ખબરો કઠાવે, જે કોઈના પર જાદૂ કરે અને જે કોઈના પર જાદૂ કરાવે. આ સર્વ કાર્યો ઈસ્લામી તા'લીમાતથી વિરુદ્ધ છે અને એ સૌથી બચવું જરૂરી છે.

### ★ બદ્દફાલીથી બચવા પર ઈન્દ્રામ ★

સરવરે કાએનાત رضي الله عنه એ તા'લીમ આપી કે અલ્લાહ તથાલાની જાત પર મુસલમાનને એટલો ભરોસો હોવો જોઈએ કે દુનિયામાં જે કાંઈ થાય છે તે અલ્લાહના ઈરાદાથી થાય છે. બદ્કે કુઞ્ચિત મુક્દસમાં તો એ પણ ફર્માવવામાં આવ્યું કે જો કોઈને કોઈ





# ڪ مُسَلِّمَانَ عَالَمَ کُورٰآنِ ویشے شُنْ جَاشُنْ ڇُنْ ؟!

અંશ 03

લેખક : ડૉ. કર્મચાર મુહમ્મદ અહીમાન  
(જીવિતાબ્દી - ન્યુ ડિલ્ફી)

અનુપાદક : પટેલ શાહીર અલી રાજીવી  
(તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક)

## કુરીાનના 23 વર્ષમાં નાજિલ થવાની હિકમત

કુરીાન તથા હદ્દીધના પ્રમાણે લોહે મહેઝુઝી એક સાથે રમજાનુલ મુખારકના મહિનામાં કુરીાન કરીમ આસ્માની દુનિયા પર નાજિલ થયું અને પછી ત્યાંથી 43 રત તથા હાલાત પ્રમાણે તેવીસ વરસોની મુદ્દતમાં થોડું થોડું ધીરે ધીરે નિશ્ચિન્દ્રિય થબ્દો તથા ખાસ અર્થોની સાથે હજરત જિબ્રિયલ એ અમીન સ્લેનીલ માધ્યમથી હુંગૂરે અન્વર પાલીલ પર નાજિલ થતું રહ્યું. અલ્લાહ રભબુલું આલમીન કાઢિરે મુત્લક છે. એ ચાહત તો આસ્માને દુનિયાની જેમ રસૂલ પાલીલ પર પણ એકી સાથે કુરીાન નાજિલ કરી આપત, પરંતુ તેણે એવું કેમ ન કર્યું તેની હિકમત તથા ફિલોસોફી વર્ણન કરતાં પોતે ઈર્શાદ ફર્માવે છે :

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جِئْنَةً وَاحِدَةً  
كَذَلِكَ لِتُنَبِّئَ بِهِ فُؤَادُكُمْ وَرَزَّلَنَّهُ تَرْزِيلًا

"અને કાફિર બોલ્યા, કુરીાન એમના પર એક સાથે કેમ ન ઉતારી દીદું ? અમે આમ જ થોડું થોડું એને ઉતાર્યું છે કે એનાથી તમારું હિલ મજબૂત કરીએ

અને અમે એને થોભી થોભીને પઢ્યું."

(સૂરાએ કુરીાન, આ. 72)

وَ قُرَأَنًا فَرَقْلَهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَ رَزَّلَنَّهُ تَرْزِيلًا

"અને કુરીાન અમે જુદુ જુદુ કરીને ઉતાર્યું કે તમે એને લોકો પર થોભી થોભીને પઢો."

(સૂરાએ બની ઈસ્રાઈલ, આ. 106)

ઉપરોક્ત આયતોની રોશનીમાં જાહેર થાય છે કે તૌરાત, ઈન્જાલ અને જબૂરની જેમ કુરીાનને પાક એક સામટું નાજિલ ન કરતાં 23 વરસના લાંબા અરસામાં ધીમે ધીમે નાજિલ કરવામાં અમુક હિકમતો છે, અને તે આ પ્રમાણે છે :

★ વહી તથા પયગામે ઈલાહીનો કમ લાંબી મુદ્દત સુધી ચાલુ રહેવાથી હુંગૂરે અન્વર ﷺ ના હિલને તસ્કીન મળતી રહે અને કાફિરોને દરેક પ્રસંગે જવાબ આપવામાં આવતો રહે.

★ કુરીાને પાકના વિષયો તથા હુકમો સરળતાપૂર્વક સાંભળનારાઓના દિમાગમાં બેસતા રહે અને તેના જે પણ અર્થો ભાવાર્થો તથા તફસીરો છે તે જાહેર થઈ શકે.

★ હાલતો તથા સંજોગો અને મસ્લેહતોને લક્ષમાં રાખીને કુરીાનના નુઝૂલના થકી લોકોને ચેતવણી તથા આગાહી થતી રહે અને લોકોની સહીહ તર્બિયત થઈ જાય.

ઉપરોક્ત કારણો ઉપરાંત અમુક અન્ય પણ હિકમતો છે જેના લીધે 23 વરસની મુદ્દતમાં કુરીાનનો નુઝૂલ થયો. દા.ત. જો એક સાથે કુરીાન નાજિલ થાત તો શરીઅતના સર્વ અહીમ તથા અમલો એક સાથે અમલના માટે સામે આવત જેના પર અમલ કરવો સખત મુશ્કેલ હતું. એક સાથે નાજિલ થવાની સ્થિતિમાં તેને યાદ કરવું તથા હિન્જ કરવું પણ ઉમ્મતના માટે



મે-૨૦૨૧

31

બરકાતે ખ્વાજા



ગંભીર મસાલો હતો. અને ધીમે ધીમે કુર્ચાન નાજિલ થવાની સ્થિતિમાં કુર્ચાનની એક એક સૂરત તથા આયતનું મો'જિઝો હોવું પણ સાબિત થઈ ગયું કે કાફિર આટલી લાંબી મુદ્તમાં પણ એક આયતના જેવી કોઈ આયત ન લાવી શક્યા.

કુર્ચાને હકીમના આટલી લાંબી મુદ્તમાં નુજૂલના સંબંધે અલ્લામા જલાલુદીન અબૃદ્ધ રહમાન સિયૂતી ﷺ એ પણ વિવિધ મુહદ્દિષો તથા મુફ્સિસરોના હવાલાથી ઘણી બધી હિકમતો વર્ણવી છે. એક જગાએ અખૂ શામાના હવાલાથી લખે છે :—

"બેશક ! વહીનો દરેક બનાવવામાં જ્યારે તાજુ નુજૂલ થશે તો હિલની અધિક મજબૂતીનો સબખ અને રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની જાતે પાકની સાથે ખુદાઈ ઈનાયત અને તેના અધિક આયોજનનો ઝરીયો બનશે. જેના કારણે અનિવાર્યપણે તેમની પાસે ફરિશતાનું નુજૂલ અધિક થશે અને એની સાથે આપનો સંબંધ તાજો થતો રહેશે. એ જ પ્રમાણે આ પયગામે ઈલાહીની સાથે પણ જે બારગાહે ખુદાવંદીથી આવી રહ્યો છે તે કેફ તથા ખુશી જાહેર થશે જે અવર્ણનીય છે. ત્યારે જ હુઝૂર ﷺ ની શાને સખાવત અન્ય દિવસો કરતાં અધિક રમજાનમાં પ્રદર્શિત થાય છે. એટલા માટે કે અલ્લાહના ફરિશતા જિબ્રિલને અમીનથી અધિક મુલાકાત થાય છે. ઈમામ સિયૂતી એક બીજી જગાએ ફર્માવે છે :—

"પરંતુ અલ્લાહ જીલ તુલાને આ આખરી કિતાબ અને બીજી આસમાની કિતાબોનો મામલો અલગ રાખ્યો. તેને બંનેવ અંદાજ બખ્શયા. એક સામટા નુજૂલ (પ્રથમ આસમાને દુનિયા પર) પછી અલગ થલગ નુજૂલ, જેથી એ જાતનો શરક જાહેર થાય જેના ઉપર એનો નુજૂલ થયો.

### કુર્ચાનની હિકાયત

કુર્ચાન મજાદ અલ્લાહનું મુફ્કદસ કલામ અને તેની મહાન સિફત છે જે અભદી (હમેશા હમેશા) તથા ગૈરફાની (અનાશવંત) છે જેની હિકાયત અલ્લાહ રબ્બુલ ઈજૂઝતે પોતાના જિમ્મે રાખી છે. એટલા માટે કોઈ અક્ષરનો વધારો કે ઘટાડો કે હેરા ફેરી નથી થઈ શકતી ભલે પછી આખી દુનિયા અના માટે કોશિશમાં લાગી જાય. જેમ કે ઈશ્વરીએ ખુદાવંદી છે :

إِنَّا كُنُّ نَزَّلْنَا اللَّهُرَبِّ إِنَّا لَكَ مَوْظُونٌ

"બેશક ! અમે ઉતાર્યું છે આ કુર્ચાન અને બેશક ! અમે ખુદ તેના રક્ષક છીએ." (સૂરાએ હજર, આ. ૮)

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ  
બુજુર્ગીવાળું કુર્ચાન છે લોહે મહેકૂઝમાં."

(સૂરાએ બુરજ, આ. ૨૧, ૨૨)

સહીએ બુખારી શરીફમાં હજરત આઈશા સિદ્દીકી ﷺ અને હજરત અબૃદ્ધ લાહ ઈઝને અભાસ પ્રશ્ન રિવાયત છે કે નુજૂલે કુર્ચાનના સમયે હુઝૂરે અન્વર ﷺ સખત તકલીફ ઉઠાવતા અને આપના હોઠો સતત હરકત કરતા રહેતા હતા. અને હજરત જિબ્રિલ વહી લાવતા તો ખૂબ જ ધ્યાનપૂર્વક સાંભળતા અને હજરત જિબ્રિલની સાથે પોતે પણ તિલાવત કરતા જતા હતા જેથી કોઈ શબ્દ હિક્ઝઝ થવાથી ન રહી જાય. (બુખારી શરીફ કિતાબુલ વહી, બાબુ કેફ બદ્વુલ વહી, હદીષ-૪)

હુઝૂરે અન્વર ﷺ ને કુર્ચાન હિક્ઝઝના સંબંધે ચિત્તિંત જોઈને અલ્લાહ જીલ તુલાને એ વહી નાજિલ ફર્માવી :

لَا تُحِرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ إِنَّ عَلَيْنَا جَنَعَةً وَ

قُرْآنٌ مَّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

"તમે યાદ કરવાની જલ્દીમાં કુર્ચાનની સાથે



تماری جبान نے ہر کتاب ن آپو، بے شک ! کُرْآن نے  
مہکھوڑ کرવੁں اనے پਥਰੁں امما را جی بمے چے تو جیا رے  
امے پਈ یو کی اے تیارے اے پਛی لانੁں انو سر اش  
(ઇتے بآ) کرو." (سُو۹۷ءےِ کی یام، آ. ۱۶ ٹی ۱۸)

کُرْآن مُعْدِل دس نی ری پرور کتاب آج یاتو نی  
روشنی میاں آپو سے سان پورہ یکین تیہا ویشوا سپورہ ک  
اوے دا وو کری شکی اے چی اے کے آجے جے کُرْآن  
آپو تیاں مُؤجود چے تے تدبیت تے ج چے جے  
اہل لامہ رجھل اہل بیہنے جی بیدل علیہ السلام یکی  
ہُوئے انو سر علیہ السلام پر نامیل کریں۔ اہم  
کوئی پاہنا پکارناء فرکار کے ودھارا وادا اہلی  
شان کا سمعان نی جی۔ کے م کے بُعْدِ اَفْوَهٰ کُرْهُ سے ای شاد فرمائے  
چے : ۚ وَتَبَتَّكَ لَكَبِتْ رِبْلَكَ صِدْقَ وَعُدْلَاً لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ ۚ  
"انے سان پورہ چے تارا رجھل نے کلابم ہکھ تیہ  
ئن سماں، تے نا کلابم نے کوئی بہل نا ر نیہ۔"

(سُو۹۷ءےِ انو سما، آ. ۱۱۴)

اہل لامہ رجھل اہل بیہنی تارکانی کُرْآن نے  
ہی فر کتاب نے واہدی اے اے ویشوا س اپا وفا چتام  
ہُوئے رجھل علیہ السلام پوتے پਾہ کُرْآن ہی فر کتاب نے عتم  
وی وسٹا کرتا ہتا۔

ہدیہ شریکنہا پرمانو جیا رے پਾہ رم جان  
مُو بہار کنونو بھینو آواتو تو اپا ہلکتاب جی بیدل  
ام علیہ السلام یہ دو ر کرتا اے جے ور سے آپنے ویسا ل  
थیو تیارے بے وار دو ر کریں۔ (سہیہ مُوسیٰ سلیمان،  
۲/۳۵۴، (۷۹) ہدیہ ن. ۲۱۰۶) اے نا عپرانت آپے

آپنی عتم نے پاہ کُرْآن شیخوا تیہ  
شیخوا دی تیہ سبھ تا کیہ فرمائی۔

ہلکتاب ای بُو موسیٰ اش اری علیہ السلام یہی ری وایت  
چے کے رجھل لامہ اے ای شاد فرمائی، کُرْآن  
شریکنی ہی فر کتاب تیہ پاہندی کرو ! اے جاتی نی  
کے سام ! جے نا دستے کُرْہ تامیں ماری جان چے، اے  
رسی امیاں بندھا یہ لامہ ٹونٹو کرتاں پاہ ای دکھنے  
نی کی جی ۱۷ جانار چے۔" (سہیہ بُو بہاری، بہگ-۲، باب  
ہی سیم کاریل کُرْآنی و تاریخ ۷۱۵، ہدیہ-۲۶) بُو بہاری نی  
ہدیہ اے ای انیہ ہدیہ نی کی تا بھو نی اے کے ای دکھنے  
ہی شاد یہ یو : "تے ماری مام سو ای وہی بہت ر تے چے جے کُرْآن کری مام  
شیخوا تیہ شیخوا دے۔" (سہیہ بُو بہاری، بہگ-۲، باب  
ہی دکھنے مان تا اہل مال کُرْآن و اہل مال، ہدیہ-۱۸)

۲۷ کرے ل ہدیہ یو عپرانت ای پاہ بُو بہ جے  
ہدیہ مام کُرْآن نا ہی فر کتاب تیہ کُرْآن نی  
کی را ات نی اگھیت بہت ر تیہ یہی لامو وہی نے  
عتم نے اے نا پری اکھیت کری۔ آپنی تا' لم  
تیہ پر وسیاہن تیہ تا کیہ دن نے جے پاری دھام چے کے  
ری سال تکانی اما ج سو دی ہر کے یو گام کُرْآن نا  
اس سان بھ ہا ای جو ثہتا رہیا چے اے اے آجے پاری سیتی  
اوے چے کے سار نو سما ادھیت یہ دی جای تے کُرْآن پاک  
اوے ج سیتی مام جے وع دی ویں چے تے وع پوتا نا اس سال کی تا بھی  
سوار پامان لامی دی واما آواتو اے اے کیانک کوئی فر ک  
ن آواتو۔

(کام شاہ)

## آلتیم بنا ای ونار کیتا بھ مانگا وو !

بھا رے شاری ات (بہگ : ۱)

۱ ٹی ۴ ہیسسا

بھا رے شاری ات (بہگ : ۲)

۶ ٹی ۱۰ ہیسسا

چے مام اکڑیا، وو جو، گو سلا، تام بھیم، نما ج، ریزا، ہجھ، یکات،  
تلامک ویشو، کے سام، مان نت، چینا، شر اب، تیہ بھت، بھون، یوری، چے ہا،  
مُوت د..... وگے رے ویشو کُرْآن، ہدیہ نی رے مس ای لامو بھانو  
(وامیو - وامیا وو) بامنے بھاگانا ۳۴۰ (ٹپا ل بھری ۳۴۰)

سپک کرو : سو جنی دا' واتے یہ سلامی (دیا درا شا بھا)  
مُو پو. دیا درا، تا. چی. بھری، پن : ۰۶۲۰۲۰، م. ۰۳۴۲۷۴۵۴۹۱





દાખા : ૦૪

**લેખક :** હિંદુ મૌલાના ઈલ્યાસખાન નૂરી  
(મુ. રતનપુર, તા. માતર, જિ. ખેડા)

**અનુવાદક :** ફરજાના સાજિદ પટેલ-દયાદરા

### ★ યોગાસનો અને નમાજમાં ફરક ★

અમુક અધિ, મુનિ, સન્યાસી બાવાઓ અને સાધુસંતો જે મણે દુનિયાના કામોથી અલગ થઈને પોતાના મઅભૂદ્ધની તરફ મૌન ધ્યાન અને શાનના માટે જે થોડાક તરીકાઓ બનાવ્યા અને અપનાવ્યા એ તરીકાનું નામ યોગાસન છે. જેને પુણ્ણ પુરુષ જ અમુક વર્ષ સુધી કરી શકે છે. પરંતુ નમાજ અલ્લાહનો હુકમ અને એના બનાવેલ નક્કી કરેલ તરીકાનું નામ છે જેમાં કોઈ વ્યકિતની મરજને રજમાત્ર દખલ નથી.

યોગના કેટલાયે પ્રકારો છે એ યોગાસનોમાં ૮૪ (ચોર્યાસી)થી વધારે આસનોનો ઉલ્લેખ મળે છે જેની વિગત હિંદુ ધર્મના પુસ્તકોમાં મૌજૂદ છે. શરીરના યોગની આ જ કસરતોમાં અમુકના વિશે એ દાવો કરવામાં આવે છે કે તેઓ જુદી જુદી બીમારીઓના માટે ફાયદામંદ છે. પરંતુ વૈજ્ઞાનિકોનું તારણ છે કે દુનિયામાં કોઈ પણ કસરત કે ઈબાદત નમાજના સિવાય એવી નથી જે શરીરની તંહુરસ્તી અને રૂહની તરકીના માટે લાભદાયક હોય અને જેને દરેક ઉમરનો માણસ દરેક અસ્તુતુમાં દરેક દિવસે કોઈ પણ અડયણ વિના પાબંદીની સાથે અંજામ આપી શકે. દા. ત. દોડ લગાડવી વરસાદમાં નથી થઈ શકતું, તરવું શિયાળામાં તકલીફ આપવાવાળું બની જાય છે, દંડ બેઠક દરેક ઉમરના આદમીના

વશની વાત નથી, ઘણી બધી કસરતો ગર્ભવતી સ્ત્રીઓ નથી કરી શકતી. અમુક ઈબાદતો અને કસરતોના માટે ખાસ જગાઓ જરૂરી હોય છે, પરંતુ નમાજ દુનિયાની કોઈ પણ જગા, કોઈ પણ અસ્તુતુમાં સહેલાઈની સાથે અદા કરી શકાય છે. નમાજથી પહેલાં પાકી અને વુગ્ઝ જરૂરી છે. ફરજના વખતે આ નમાજ માણસને ધીરે ધીરે હોશ કોશમાં લાવવા માટે સહાયક બને છે. જો ફરજના વખતે આ ગરમીની અસરોને મંદ બનાવે છે. અસરની વખતે દિવસભરના થાકને દૂર કરે છે. મગરિબના વખતે રાતની ઠંડકને સહન કરવા માટે વ્યકિતને તૈયાર કરે છે. ઈશાના સમયે પાક કરીને પથારી પર પહોંચાડી હે છે જેથી પત્ની, બાળકોને કોઈ પણ જંતુઓની ખરાબ અસર ન થવા પામે. શું બીજા ધર્મો અને તેમની ઈબાદતની રીતો પોતાની અંદર આ પ્રકારનો કોઈ નિયમ ધરાવે છે? કદ્દી પણ નહીં! હરગિઝ નહીં.

### ★ માનસિક બીમારીનો ઈલાજ ★

યૌદ્ધસો વર્ષની લાંબી મુદ્દત પસાર થયા પછી ધીમે ધીમે ઈસ્લામની સર્યાઈનો અને તેની જણાવેલ એક એક ચીજની દુનિયાના સંશોધન સ્થળોમાં તેહકીક કરવામાં આવી રહી છે.

એકવાર આંતરરાષ્ટ્રીય સાયકોલોજીના નિષ્ણાતોની કોન્ફરન્સ અમેરિકામાં યોજાઈ જેમાં યુરોપિયન અને અમેરિકન વૈજ્ઞાનિકો ડોક્ટરો લેગા થયા. એ કોન્ફરન્સમાં ખાસ કરીને એ વાત પર જ ડોક્ટરો અને વૈજ્ઞાનિકો એક મત થયા કે માનસિક બીમારીઓના ઈલાજના માટે નમાજથી શ્રેષ્ઠ બીજી કોઈ રીત કે ઈલાજ નથી. (સાઈન્સી દુનિયા)

### ★ નમાજ અને શરીરની તંદુરસ્તી ★

નમાજ પઢવાથી જેવી રીતે એક બાજુ ખુદાની (મારેફત) ઓળખ અને ખુશનુદી નસીબ થાય છે તેવી જ રીતે બીજી બાજુ નમાજ શરીરની



તંદુરસ્તીના માટે ઘણી જ લાભદાયક છે.

આવો ! મેડિકલ સાયન્સની રોશનીમાં નમાજના ફાયદાઓ જુઓ કે નમાજ પઢવાથી આ હુનિયામાં કેટલાં ઈનામો મળે છે :

મેડિકલ સાયન્સની શોધ છે કે નમાજમાં જે ઊભા રહેવું (ક્ર્યામ) નમનું (રુક્ષુઅ) અને સજદો કરવામાં આવે છે એ એવી કસરત છે જેની અસર માત્ર જાહેરી અંગો પર જ નથી પરંતુ આંતિરક અંગો પર પણ થાય છે, જેમ કે દિલ, કિડની, જિગર, ફેફસાં, હિમાગ, આંતરડાં, કરોડરજજુનું હાડકુ, ગરદન, છાતી અને આ પ્રકારનાં તમામ આંતિરક અંગોની ખૂબ જ પ્રમાણમાં પરવરિશ થાય છે.

સામાન્યતા : માણસ રાતે સૂઈ જાય છે જેના કારણે એના તમામ અંગો સુસ્ત થઈ જાય છે અને શરીરમાં લોહીનું દોડવું પણ સુસ્ત થઈ જાય છે. હવે આ શરીરને એવી કસરતની જરૂર છે જેનાથી લોહી ફરીથી આખા શરીરમાં ચોક્કસ રીતે પહોંચી શકે અને શરીર નવેસરથી સ્વસ્થ અને તંદુરસ્ત થઈ જાય. તો એના માટે તહજજુદ અને ફજરની નમાજની થોડીવાર પછી જ ઈશરાક અને ચાશની નમાજો. પછી જ્યારે બપોર સુધી માણસ કામકાજ કરતાં કરતાં પરેશાન થઈ જાય છે તો ફરી જોહરની નમાજ ત્યાં સુધી કે સૂતી વખતે ઈશાની નમાજ પઢવાની હોય છે, કેમ કે માણસ ખાવા ખાય છે એટલા માટે ઈશાની નમાજની રકાતો વધારે છે જેથી ખાવેલ પીવેલ હજમ થઈ જાય અને તંદુરસ્તીના માટે પરેશાનીનું કારણ ન બને.

## ★ એક ચુરોપિચન ડોક્ટરની સલાહ ★

એક વ્યક્તિ પોતાની યુરોપની સફરપોથીમાં લખે છે કે, હું ત્યાં નમાજ પઢી રહ્યો હતો અને થોડીવારમાં જ એક અંગ્રેજ મને ઊભો રહીને જોતો રહ્યો. જ્યારે મેં નમાજ પૂરી કરી લીધી તો મારી નજીક આવ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે કસરતની આ રીત તમે મારા

પુસ્તકમાંથી શીખ્યા છો ! કેમ કે, મેં પણ પુસ્તકમાં આ રીતથી કસરતની રીત જણાવી છે. જે માણસ આ રીતે કસરત કરશે તે કદી પણ ટી.બી. અને અન્ય ગંભીર બીમારીમાં સપદાશે નહીં. મેં પૂછ્યું, એવું શાથી કહો છો ? તો એષે જણાવ્યું કે માણસ જે ઊભો થઈને તરત જ સજદાની સ્થિતિમાં ચાલ્યો જાય તો એનાથી રગો અને દિલ પર બુરી અસર થાય છે. એટલા માટે મેં મારા પુસ્તકમાં ખાસ કરીને આ વાત લખી છે કે પહેલાં ઊભો થઈને કસરત કરવામાં આવે જેમાં હાથ બાંધેલ હોય (ક્ર્યામ) પછી હાથ અને કમરની કસરત કરવામાં આવે (રુક્ષુઅ) અને પછી માથાને જમીન પર ટેક્વિને કસરત કરવામાં આવે (સજદો). આ કસરત માત્ર નિષ્ણાતો જ કરી શકે છે. જ્યારે એ ડોક્ટરે મને આ વાત કહી તો મેં કહું કે હું મુસલમાન છું અને મારા ઈસ્લામે મને આવું કરવાનો દિવસમાં પાંચવાર હુક્મ આપ્યો છે, મેં તમારું પુસ્તક નથી વાંચ્યું. મારી વાત સાંભળીને તે અંગ્રેજ ડોક્ટર દંગ રહી ગયો અને કહેવા લાગ્યો કે જો એવું જ છે તો નમાજ તંદુરસ્તીના માટે એક સરળ નુસ્ખો છે. હું તમને સલાહ આપું છું કે એને ક્યારે પણ છોડશો નહીં !!

## ★ ઓસ્ટ્રેલિયન ડોક્ટર અને નમાજ ★

એક ભાઈને દિલનો દોરો પડ્યો હતો. તે ઈલાજના માટે ઓસ્ટ્રેલિયા ગયા તો ત્યાંના હાર્ટના એક મશાદૂર ડોક્ટર અલબર્ટ તબીબી તપાસ પછી દવાઓ અને કસરત એમના માટે નક્કી કરી અને એવું કહું કે, આપ મારી સારવાર હેઠળ અહીં રહી આઠ દિવસ સુધી એકધારી કસરત કરો. હવે એ ભાઈ કસરત બિલકુલ સહી તરીકાથી કરવા લાગ્યા તો ડોક્ટર એમની કસરત જોઈને કહેવા લાગ્યા કે આપ મારી ડિસપેન્સરીના ઈતિહાસમાં પહેલા દર્દી છો કે આટલા જલદી મારી કસરત શીખીને સારી રીતે કરવાની શરૂ કરી દીધી. જ્યારે અહીંયા આવનારા દર્દી આઠ દિવસ સુધી આ રીત શીખે છે તો પણ સાચી





અને ધૂઘાની વ્યસ્તતામાં દૂબીને અકળાઈ ગયા છે. તો જહોરની નમાજની સુન્નતો પઢીને જમાઅતમાં શરીક થઈ જાવ અને સંપૂર્ણ નમાજ અદા કરી લો એના પછી શરીર, દિલ અને હિમાગની ભૂતકાળની તથા હાલની હાલતનો અંદાજો લગાડો તો ઈન્શાઅલ્લાહ ! તમે પોતાની જાતને સંતુષ્ટ અને તરો તાજા અનુભવશો. મારો પોતાનો જાતી અનુભવ છે કે જ્યારે હું શારીરિક અને માનસિક રીતે થાકીને જ્યારે કદી ઘરે આવું છું તો સૌથી પહેલાં વુઝૂ કરીને નમાજ પઢું છું જેનાથી શરીરમાં તાજગી, દિલ તથા હિમાગમાં ખુશી અનુભવું છું. આ નમાજની બરકતો છે ! કુર્ચાન ફર્માવે છે, અલ્લાહની યાદ અને જિકથી દિલોને શાંતિ અને ચૈન મળે છે. જો તમારે દિલોનું ચૈન જોઈએ છે તો નમાજોની પાબંદી કરો ! ઈન્શાઅલ્લાહ ! તમામ દુઃખોથી છૂટકારો મળશો.

### ★ ડોક્ટર બર્થમ જોગફનો અનુભવ ★

મશાહૂર અમેરિકન ડોક્ટર બર્થમનો અનુભવ છે કે નમાજ એક સંપૂર્ણ અને બેહતરીન કસરત છે જેમાં ઊણપનો સવાલ જ ઉદ્ભબતો નથી. કદાચ એ કસરતને કમ આપવાવાળાએ આધુનિક મર્શીની સમયને સમજીને એને (નમાજને) કમ આપ્યો હશે.

નમાજમાં હાથોને ઉઠાવવા પછી બાંધવા અને નજરોને સ્થિર કરવી પછી હાથ છોડવા નમવું અને પછી માથાને નમાવીને હિમાગને વધારે લોહી આપવાનો મોકો આપવો. થોડી થોડી વાર ગુથણો વાળીને બેસવું આ બધું તંહુરસ્તીના માટે એક ખાસ નુસ્ખો અને કસરતની રીત છે.

### ★ નમાજ અને દીવાનસંગ મફતૂન ★

દીવાન સંગ મફતૂન 'રિયાસત' માસિકના તંત્રી એક મશાહૂર રાઈટર થઈ ગયા છે. તેઓ તેમના પુસ્તકમાં લખે છે કે નમાજ સમયની

નિયમિતતા શીખવે છે, જેને શિસ્ત શીખવી હોય તે નમાજથી શીખે અને નમાજ પર વિચાર કરે જેમાં ગુલામ અને આકાનો ફરક દૂર થઈ જાય છે.

એક હી સફર્મે ખળે હો ગયે મહમૂદી અયાજ ન કોઈ બંદા રહા ઔર ન કોઈ બંદા નવાજ બંદાઓ સાહિબો મોહતાજો ગની એક હૂંએ તરી સરકારમાં પહોંચે તો સભી એક હૂંએ

### ★ જગા અને શરીરનું પાક હોવું ★

ઇસ્લામ ફિતરી મજહબ છે એટલા માટે એનો દરેક હુકમ ઈન્સાનની નસલ માટે ફાયદાકારક છે. ઈસ્લામની શરીરાતમાં નમાજના માટે જગાનું પાક હોવું પહેલી શરત છે. જે જગાએ નમાજ પદ્વામાં આવી રહી હોય એ જગા જો નાપાક હોય અને નમાજીનું શરીર પણ ગંદુ અને નાપાક હોય તો પેથોલોજિના પ્રમાણે ત્યાં નાનાં બીમારીનાં જંતુઓ હશે કેમ કે ધાશ અને ગંદી જગા પર ટાઈફોઇનાં જંતુઓ હોય જ છે. આ સંશોધન મેડિકલ સાયન્સે આજે કરી છે પરંતુ ઇસ્લામે ચૌદસો વર્ષ પહેલાં એની જાણ કરી દીધી હતી. બિલકુલ એ જ હાલત શરીરને નાપાક હોવાની છે, નમાજીનું શરીર અને કપડાં જો સાફ ન થયાં અને એના શરીર પર અસંખ્ય જંતુઓ લાગેલ હશે તો આજ નમાજી બીજા નમાજીઓમાં બીમારીને ફેલાવવાનું કારણ બની જશે જેના કારણથી લોકો એનાથી નફરત કરશે અને એની નજીક આવશે નહીં. પછી જો નાપાક અને ગંદુ શરીર લઈને નમાજી જે જગા પર બેસશે તો ત્યાં પણ આ જંતુઓ ફેલાઈ જવાનું કારણ બની જશે. એટલા માટે ઇસ્લામમાં જગા, શરીર અને કપડાનું પાક હોવું નમાજના માટે પ્રથમ શરત ગણવામાં આવી છે. મશાહૂર સર્જન બલ્કે સર્જરીના લીડર ડોક્ટર રોબર્ટ સ્મિથનું કહેવું છે કે, Sterilization (જીવાણુનાશન) અમે ઇસ્લામથી શીખ્યો છે. (કમશઃ)





દાખા : ૦૮  
આજ : દાઈએ કબીર મૌલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરી  
(અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-મુંબઈ)  
અનુપાદક : પટેલ શાહીર અલી રાફી  
(તંત્રી : બરકાતે ખવાજા માસિક)

### ★ મો'મિનને મૃત્યુ વખતે કરામતથી નવાજવામાં આવે છે ★

જે સફરની શરૂઆત ઈજજત તથા  
સન્માનની સાથે થાય અને જે સફર મહેબૂબથી  
મુલાકાતનો ઝરીયો હોય, યક્ફીનન ! એ સફરથી  
કોઈ માણસ ગભરાતો નથી. મો'મિનના માટે  
મૌત એવો જ સફર છે.

હજરત બરાએ ઈબને આજિબ رضي الله عنه થી  
રિવાયત છે કે નભી કરીમ صلوات الله علیه و سلام એ ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો,  
મુસલમાન બંદાનો જ્યારે આ હુનિયાથી રૂખસદ  
થવાનો અને આખેરતની તરફ ધ્યાનિત થવાનો  
સમય થાય છે તો આસ્માનથી સ્વચ્છ ચહેરાવાળા  
ફરિશ્તા ઉત્તરે છે, જાણો કે તેમના ચહેરા સૂરજની  
જેમ છે. તેઓ જન્તી લિબાસ તથા જન્તી ખુશબુ  
લઈને એક ક્ષાણના માટે તેની પાસે બેસે છે. પછી  
મલકુલ મૌત આવે છે અને તેના સિરહાને બેસીને  
કહે છે :

أَيْتُهَا النَّفْسُ الْمُطْبَئِنَةُ اخْرُجِ إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّنَ اللَّهِ  
وَرِضْوَانٍ -

"હે સંતુષ્ટ નફ્સ ! અલ્લાહની મગફેરત તથા  
રામંદીની તરફ નીકળ!" પછી તેની રૂહ એ રીતે  
નીકળે છે જેવી રીતે પાણીના વાસણથી પાણીનાં  
ટીપાં નીકળે છે.

જ્યારે રૂહ કાઢી લે છે તો તેને જન્તી લિબાસ  
અને ખુશબુમાં રાખી લે છે અને તેને લઈને નીકળે  
છે તો એવું લાગે છે જેમ કે મુશ્કની ખુશબુથી પૃથ્વીનું  
પટ મહેકી રહ્યું છે. પછી તેને આસ્માન પર લઈ  
જાય છે અને ફરિશ્તાઓની જમાઅતો પાસેથી  
પસાર થાય છે તો દરેક જમાઅત પૂછે છે કે આ  
કોની પવિત્ર રૂહ છે ? તેઓ કહે છે, આ રૂહ  
ફ્લાણાના પુત્ર ફ્લાણાની છે. તેનું નામ ખૂબ જ  
બેહતરીન તરીકાથી લે છે છે નામથી તેને હુનિયામાં  
પુકારવામાં આવતો હતો, ત્યાં સુધી કે સાતમા  
આસ્માન સુધી પહોંચી જાય છે.

અલ્લાહ તથાલા ફર્માવે છે : એના  
આમાલનામાને ઈલ્લીયીનમાં લખો અને તેની રૂહ  
તેના શારીરમાં રાખી દો. ફરી બે ફરિશ્તા આવે છે,  
તેને બેસાડે છે અને તેને કૃથમાં સવાલ કરે છે. તે  
સવાલોના સાચા જવાબો આપશે. પછી તેઓ  
પૂછશે, તમને કેવી રીતે જાણ થઈ ? તે કહેશો, મેં  
કુર્અને પાક પઠ્યું, તેના પર ઈમાન લાવ્યો, તેનું  
સમર્થન કર્યું. તે વખતે આસ્માનથી પોકાર કરનાર  
કહેશો, મારા બંદાએ સાચુ કહ્યું, તેની નીચે જન્તી  
ફર્શ બિછાવી દો, તેને જન્તી લિબાસ પહેરાવો અને  
એક બારી જન્તની તરફ ખોલી દો જેથી જન્તની  
હવાઓ તથા ખુશબુઓ તેને આવે અને નજરોની હંદ  
સુધી તેની ફુલરને વિશાળ કરી દો.



પછી એક શખ્સ ઉમદા લિબાસ પહેરીને આવશે જેનાથી ખુશભુની લહેરો આવી રહી હશે. તે કહેશે, મુખારક થજો! આજે તે દિવસ છે જે દિવસની તને ખુશખબરી અને વાયદો આપવામાં આવ્યો હતો. બંદો કહેશે, તું કોણ છે જે આ ખુશખબરી લઈને આવ્યો છે? તે કહેશે, હું તારા નેક અમલો છું. પછી બંદો કહેશે, હે ખુદા! કૃયામત કાઈમ કર! હે રબ! કૃયામત કર! જેથી હું મારા બીવી બચ્ચાં અને છેવટના અંજામને જોઈ લઉં."

(મુસનદ અહમદ, 3/488)

જાહેર છે કે જ્યારે દુનિયાથી રુખસતી આ શાન તથા કરામતની સાથે થાય તો કોણ હશે જે મૌતથી ભાગશે?! જ્યારે કે આ વાત પણ સ્પષ્ટ શબ્દોમાં કુર્�आન એલાન કરે છે:

قُلْ إِنَّ الْمُؤْمِنَاتِ الَّذِي تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَإِنَّهُمْ مُلْقِيْنَ كُمْ ثُمَّ تُرْدُوْنَ  
إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيَكِيْنُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ

"તમે ફર્માવો! તે મૌત જેનાથી તમે ભાગો છો તે તો જરૂર તમને મળવાની છે, પછી તેની તરફ ફેરવવામાં આવશો જે છુપુ તથા જાહેર સર્વ કાંઈ જાણો છે, પછી તે તમને બતાવી દેશો જે કાંઈ તમે કર્યું હતું." (સૂરાએ જુમાખ, આ. ૮)

જાહેર છે કે જ્યારે મૌતથી છૂટકારો નથી અને એ પણ સચ્ચાઈ છે કે મૌત જો ઈમાનના તકાજાઓ પર થાય તો તે ફ્રલો કરામતની પ્રાપ્તિનો જરીયો છે, જેથી આપણે મૌતથી નફરત કરવાને બદલે બેહતર મૌત પામવાના માટે ઉમદા અમલો વડે પોતાની જિંદગીને સજજ કરવાની કોણિશ કરવી જોઈએ.

### ★ મો'મિનની રૂહ કયાં રહે છે? ★

મુસલમાનના માટે એ પણ કરામતની વાત છે કે અલ્લાહ તબારક વ તાલાલ તેની રૂહ કંબા કર્યા

બાદ તેને પક્ષીના રૂપમાં જન્નતમાં જાડ સાથે લટકાવી હે છે. પછી જ્યારે કૃયામતના દિવસે તેને બીજાવાર જીવંત કરવામાં આવશે તો તેની રૂહ તેના શરીરમાં પલટાવી દેવામાં આવશે.

હજરત કાયબ અન્સારી رضي الله عنه મરવી છે કે રસૂલુલ્લાહ صلوات الله عليه وسلم એ ઈશાદ ફર્માવ્યો :-

إِنَّمَا نَسَمَةُ الْمُؤْمِنِ طَائِرٌ يَعْلَمُ فِي شَجَرِ الْجَنَّةِ، حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَى جَسَدِهِ يَوْمَ يُبْعَثُ.

"બેશક! મો'મિનની રૂહ એક પક્ષીની જેમ જન્નતના જાડ સાથે લટકેલી રહે છે, ત્યાં સુધી કે કૃયામતના દિવસે જ્યારે લોકોને કૃષ્ણોએથી ઉઠાવવામાં આવશે ત્યારે તે રૂહ ફૂટી તેના શરીરમાં પરત કરવામાં આવશે."

(સુનને ઈબને માજહ, 2/1428)

આ ઈનામ ઈકરામ એના માટે છે જે ઈમાન પર ફાયમ રહીને તેના તકાજાઓને પૂરા કરશે. જેથી આખેરતની જિંદગીને બેહતર બનાવવા માટે આપણે એ વાતની ફિકર કરવી જોઈએ કે દુનિયામાં રહીને આખેરતની તૈયારીમાં આપણે વસ્ત રહીએ જેથી જ્યારે પણ દુનિયાથી વિદાયનો સમય આવી જાય તો દુનિયાથી ઈજજત તથા ઈકરામની સાથે આપણી વિદાય થાય.

### ★ હદ્દીષોમાં મૌતની ફકીલત ★

મુખારક હદ્દીષોમાં મૌતના ઘણા જ ફાઈલ રિવાયત પામેલા છે. સંક્ષિપ્તમાં અમુક મુખારક હદ્દીષો અત્રે રજૂ કરવામાં આવે છે :-

- હજરત અબ્દુલ્લાહ رضي الله عنه મરવી છે કે રસૂલુલ્લાહ صلوات الله عليه وسلم એ ઈશાદ ફર્માવ્યો, "મૌત મો'મિનનો તોહફો છે."
- હજરત હુસૈન رضي الله عنه અલી رضي الله عنه મરવી

- ਛੇ ਕੇ ੨ਸੂਲੁਲਵਾਹ عَلَيْهِ الْكَفَالَةُ وَالسَّلَامُ ਏਂ ਈਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਵਿਆ, ਤਥਾਪੀ ਮੌਤ ਮੋ'ਮਿਨਨਾ ਮਾਟੇ ਖੁਸ਼ਭੁ ਛੇ।"
- ਹਜ਼ਰਤ ਆਈਸ਼ਾ ਸਿਦੀਕਾ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالسَّلَامُ ਥੀ ਮਰਵੀ ਛੇ ਕੇ ੨ਸੂਲੁਲਵਾਹ عَلَيْهِ الْكَفَالَةُ وَالسَّلَامُ ਏਂ ਈਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਵਿਆ : "ਮੌਤ ਮੋ'ਮਿਨਨਾ ਮਾਟੇ ਗਨੀਮਤ ਛੇ।"
  - ਹਜ਼ਰਤ ਅਨਸ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالسَّلَامُ ਥੀ ਮਰਵੀ ਛੇ ਕੇ ੨ਸੂਲੁਲਵਾਹ عَلَيْهِ الْكَفَالَةُ وَالسَّلَامُ ਏਂ ਈਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਵਿਆ, "ਮੌਤ ਮੋ'ਮਿਨਨਾ ਮਾਟੇ ਕਿਫ਼ਕਾਰੋ ਛੇ।"
  - ਹਜ਼ਰਤ ਰਵੀਅ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالسَّلَامُ ਬੈ਷ਮ ਥੀ ਮਰਵੀ ਛੇ. ਫਰਮਾਵੇ ਛੇ : "ਸੌਥੀ ਬੇਹਤਰ ਆਵਨਾਰ ਜੇਨੋ ਕੋਈ ਮੋ'ਮਿਨ ਈਤੇਆਰ ਕਰੇ ਏ ਮੌਤ ਛੇ।"
  - ਹਜ਼ਰਤ ਮਾਲਿਕ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالسَّلَامُ ਮਗੂਲਥੀ ਮਰਵੀ ਛੇ. ਫਰਮਾਵੇ ਛੇ ਮਨੇ ਬਬਰ ਪਹੌਂਚੀ ਕੇ ਮੋ'ਮਿਨਨੇ ਸੌਥੀ ਵਧੀਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮੌਤਨੀ ਹੋਧ ਛੇ, ਕੇਮ ਕੇ ਤੇ ਮੌਤਨਾ ਥਕੀ ਅਲਵਾਹਨੀ ਤਰਫ਼ਥੀ ਮਣਨਾਰੀ ਕਰਾਮਤ ਤਥਾ ਸਵਾਬਨੋ ਮੁਸ਼ਾਹੇਦੋ ਕਰੇ ਛੇ।
  - ਹਜ਼ਰਤ ਅਖ਼ਦੂਲਵਾਹ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالسَّلَامُ ਥੀ ਮਰਵੀ ਛੇ. ਫਰਮਾਵੇ ਛੇ : "ਅਲਵਾਹਨੀ ਮੁਲਾਕਾਤਥੀ ਵਧੀਨੇ ਮੋ'ਮਿਨਨਾ ਮਾਟੇ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਥੀ।"
  - ਹਜ਼ਰਤ ਅਖੂ ਮਾਲਿਕ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالسَّلَامُ ਅਥਅਰੀ ਥੀ ਮਰਵੀ ਛੇ. ਫਰਮਾਵੇ ਛੇ ਕੇ ੨ਸੂਲੁਲਵਾਹ عَلَيْہِ الْكَفَالَةُ وَالسَّلَامُ ਏਂ ਈਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਵਿਆ, "ਹੇ ਅਲਵਾਹ ! ਜੇ ਸ਼ਾਖ ਏ ਜਾਣੇ ਛੇ ਕੇ ਹੁੰ ਤਾਰੋ ੨ਸੂਲ ਛੁੰ ਤੇਨੀ ਨਜ਼ਕ ਮੌਤਨੇ ਮਹੇਬੂਬ ਕਰੀ ਹੈ।"
  - ਹਜ਼ਰਤ ਅਖੂ ਦਰਦਾ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالسَّلَامُ ਕਹੇ ਛੇ : ਭਾਈਓਨੀ ਤਰਫ਼ਥੀ ਜੇ ਤੋਹਫ਼ਾ ਆਵੇ ਛੇ ਏਮਾਂ ਸੌਥੀ ਬੇਹਤਰ ਤੋਹਫ਼ੋ ਸਲਾਮ ਛੇ ਅਨੇ ਸੌਥੀ ਬੇਹਤਰ ਬਬਰ ਮੌਤ ਛੇ।
  - ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਾਮਦ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ ਅਖੂਲ ਅਜੀਜ ਤਥਾਪੀ ਥੀ ਮਰਵੀ ਛੇ, ਤੇ ਕਹੇ ਛੇ ਕੇ ਅਖੂਲ ਅਲਾ
- ਤਥਾਪੀ ਨੇ ਕਹੇਵਾਮਾਂ ਆਵੁੰ, ਤਮੇ ਤਮਾਰਾ ਮਾਟੇ ਅਨੇ ਤਮਾਰਾਂ ਪਸਾਂਦੀਦਾ ਘਰਵਾਣਾਂਓ ਮਾਟੇ ਸ਼ੁੰ ਪਸਾਂਦ ਕਰੋ ਛੋ ? ਤੇਮਾਂ ਕਿਉਂ, ਮੌਤ ਪਸਾਂਦ ਕਰੁੰ ਛੁੰ.
- ਹਜ਼ਰਤ ਹਫ਼ਬਾਨ عَلَيْہِ الرَّحْمَةُ وَالسَّلَامُ ਈਵੇ ਅਵਦਥੀ ਮਰਵੀ ਛੇ, ਤੇ ਕਹੇ ਛੇ : ਮੌਤ ਬੇਹਤਰ ਛੇ ਕੇ ਤੇ ਹਭੀਬਨੇ ਹਭੀਬਥੀ ਮਿਲਾਵੀ ਹੈ ਛੇ।
  - ਹਜ਼ਰਤ ਮਸ਼ੂਕ عَلَيْہِ الرَّحْمَةُ وَالسَّلَامُ ਫਰਮਾਵੇ ਛੇ, ਮੋ'ਮਿਨਨਾ ਮਾਟੇ ਕੁਝਥੀ ਬੇਹਤਰ ਕੋਈ ਜਗਾ ਨਥੀ. ਜੇ ਕੁਝਮਾਂ ਗਿਆ ਤੇ ਹੁਨਿਯਾਨਾ ਗਮੋਥੀ ਅਨੇ ਅਲਵਾਹਨਾ ਅਜਾਬਥੀ ਅਮਾਨ ਪਾਮੀ ਗਿਆ।
  - ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਇਧਾਨ ਪੌਰੀ عَلَيْہِ الرَّحْمَةُ وَالسَّلَامُ ਮਰਵੀ ਛੇ. ਆਪ ਫਰਮਾਵੇ ਛੇ ! ਮੌਤਨੇ ਆਭਿਦੋਨਾ ਮਾਟੇ ਰਾਹਤ ਕਹੇਵਾਮਾਂ ਆਵਤੁ ਹਤੁ. (ਖੁਸ਼ਰਲ ਕਈ)
- ★ ਪਰਤ ਥਵਾਨੁ ਪਸਾਂਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ★**
- ਹੁਨਿਯਾਨੀ ਨੇ ਅਮਤੋਨੀ ਸਰਖਾਮਣਿਮਾਂ ਆਖੇਰਤਨੀ ਨੇ ਅਮਤੋਨੋ ਮਕਾਮ ਖੂਬ ਜੇ ਉਚੋ ਛੇ ਅਨੀ ਤਰਫ਼ ਨਿਦੇਂਸ਼ ਕਰਤਾਂ ਆ ਹਫ਼ੀਬੇ ਪਾਕਮਾਂ ਰਹਨੁਮਾਈ ਕਰਵਾਮਾਂ ਆਵੀ ਛੇ :
- ਹਜ਼ਰਤ ਓਬਾਦਾ ਬਿਨ ਸਾਮਿਤ عَلَيْہِ الرَّحْمَةُ وَالسَّلَامُ ਮਰਵੀ ਛੇ ਕੇ ੨ਸੂਲੁਲਵਾਹ عَلَيْہِ الْكَفَالَةُ وَالسَّلَامُ ਏਂ ਈਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਵਿਆ :-
- مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ نَفْسٍ تَبُوُثُ وَلَهَا عِنْدَ اللَّهِ حَيْرٌ تُحْبَبُ أَنْ  
تَرْجِعَ إِلَيْكُمْ وَأَنَّ لَهَا الدُّنْيَا۔
- "ਜਮੀਨਮਾਂ ਕੋਈ ਜਾਨ ਏਵੀ ਨਥੀ ਜੇ ਨੋ ਈਨਤੇਕਾਲ ਥਈ ਜਾਧ ਅਨੇ ਅਲਵਾਹਨੀ ਨਜ਼ਕ ਤੇਨਾ ਮਾਟੇ ਭਲਾਈ ਹੋਧ, ਤੇਮ ਇਤਾਂ ਤੇ ਤਮਾਰੀ ਤਰਫ਼ ਪਰਤ ਥਵਾ ਚਾਹੇ, ਭਲੇ ਨੇ ਤੇਨਾ ਮਾਟੇ ਪੂਰੀ ਹੁਨਿਯਾ ਹੋਧ।"
- (ਅਲਮੋਅਜਮੁਲ ਅਵਸਤ, ੧/੧੨੫)
- ਅਨਾਥੀ ਅਂਦਾਜ਼ੋ ਕਰੋ ਕੇ ਆਖੇਰਤਨੀ ਨੇ ਅਮਤੋ ਕੇਟਲਾ ਪ੍ਰਮਾਣਮਾਂ ਮਹਾਨ ਛੇ ਕੇ ਏਕ ਸ਼ਾਖ ਜੇਨਾ

માલિકીપણામાં આખી દુનિયા હોય, પછી મૃત્યુ બાદ તેને આખેરતની નેઅમત અતા થઈ જાય તો દુનિયામાં પરત થવાનું પસંદ નહીં કરે. એટલા માટે મુસલમાન કદી મૌતથી નફરત નથી કરતો, બલ્કે તેનાથી મહોષ્યત કરે છે કે દુનિયાની ટેમ્પરરી નેઅમતોને છોડીને ગયા બાદ મૌત આખેરતની હમેશાંની નેઅમતોની પ્રાપ્તિનો જરીયો બનશે.

### ★ મલકુલ મૌતની નરમી ★

મૌમિને મૌતથી એટલા માટે પણ ભયભીત ન થવું જોઈએ કે મલકુલ મૌત દરેક મો'મિનની સાથે નરમીનો વર્તાવ કરે છે જેના કારણે મો'મિનની રૂહ કૃષ્ણ થવામાં આસાની પેદા થાય છે. અલ્લાહ પોતાના ફજ્લથી મો'મિનોને મૌતની સખ્તીઓથી નજીત અતા ફર્માવે છે.

હજરત ખજરજી رض રિવાયત છે. તે કહે છે કે ૨૧૮૫ અને ૨૧૮૬ એ એક શાખસના સિરહાને મલકુલ મૌતને જોયા તો ફર્માવ્યું, હે મલકુલ મૌત ! મારા આ સાથી સાથે નરમી કરો, કેમ કે એ મો'મિન છે. હજરત મલકુલ મૌતે અર્જ કરી, આપ નચિંત રહો અને તમારી આંખોને ઠંડક પહોંચાડો. જાણી લો કે હું દરેક મો'મિનની સાથે નરમી વર્તનારો છું. (બુશ્રલ કાઈબ, પેજ-૨૨)

જ્યારે આ વાત તેહકીક પામેલી છે કે મો'મિનની મૌત આસાની તથા નરમીની સાથે થશે

તો પછી મૌતનો ડર અને તેનાથી નફરત શાથી થશે ? અલ્બત એ શર્ત છે કે આપણે પોતે પોતાને કામિલ મો'મિન બનાવીએ, પોતાના ઈમાનને મજબૂત કરીએ અને મો'મિનની ખૂલ્ઝીઓનું પોતે પોતાને સંગમ બનાવીએ. જો આપણે ઈમાન પર અડગ છીએ તો પછી આપણે કોઈ ચીજની ડરવાની જરૂરત નથી.

સારાંશ એ કે આજે "વહન" નામના દુશ્મનથી જો આપણે સામનો કરવો છે અને આપણા દિલમાં અમલનો જરૂરો પેદા કરીને પોતે પોતાને કામયાબી તથા સફળતાના માર્ગ પર ચલાવવું છે તો તેના માટે આપણે બે ચીજોથી પરહેઝ કરવી પડશે : (૧) આપણા દિલમાં દુનિયાની મહોષ્યત કદાપિ પેદા થવી ન જોઈએ. (૨) આપણા દિલથી મૌત તથા મૌત બાદની તૈયારીની ફિકર કદી નીકળવી ન જોઈએ. જ્યાં સુધી પોતે પોતાને આપણી ક્રૌંચ આ બે ખૂલ્ઝીઓ (ગુણો) ધરાવનારી નથી બનાવી લેતી ત્યાં સુધી સંખ્યાની અધિકતા છતાં દુનિયામાં તેમનો કોઈ પ્રભાવ ન હશે અને આ જ પ્રમાણે બાતિલ ક્રૌંચો આપણને નેસ્તો નાખૂદ કરવાની સાંજિશો કરતી રહેશે.

અલ્લાહ તાલા આપણા દિલોએથી "વહન" દૂર કરીને અમલનો જરૂરો અતા ફર્માવે અને આપણા દુશ્મનોને આપણા મુક્કાબલામાં સરનર કરે. آمین بجاء سيد المرسلين (સંપૂર્ણ)

### સુન્ની મેરેજ ટ્યૂરો કોર્નર

૧. સુન્ની યુવતી : ઉંમર : ૨૫ વરસ, B.Sc. M.Sc. તાંદલજા, વડોદરા, દીનદાર, હાલ ઘર કામ માટે સારી જોબ અથવા સારો બિઝનેસ ધરાવનાર દીનદાર સુન્ની યુવક જોઈએ. Mob. : 9924259417 (વડોદરા તરફ)

નોંધ : વધુ માટે 'બરકાતે ખવાજ' (માસિક)-કાર્યાલયનો સંપર્ક કરો, મો. ૯૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧

## ગાન્ધીલિયતે સિદ્ધીકે અકબર

પહેલાંથી લઈને હાલના

બુગુરોની દાખિલો

★ અફઝલિયતે સિદ્ધીકે અકબર  
અને કુઅરને હકીમ ★

(૧) "અને સૌથી મહાન પરહેઝગાર એના (જહનમની આગ)થી ઘણો જ દૂર રાખવામાં આવશે, જે પોતાનો માલ ખર્ચ કરે છે જેથી પાકીજા થાય. અને એના પર કોઈનું કાંઈ એહસાન નથી જેનો બદલો આપવામાં આવે, કેવળ પોતાના રખની રજા ચાહવું છે જે સૌથી બુલંદ છે. અને બેશક ! તે નજીકમાં જ રાજુ થઈ જશે." (સૂરાએ લૈલ, ૮૨/૧૭ થી ૨૧)

ઈમામ ફલ્લૂદીન રાજી તફસીરે કબીરમાં આ આયતો હેઠળ ફર્માવે છે : "અહલે સુન્નતના મુફ્ફિસ્સિરોએ એ વાત પર એકમતિ દર્શાવી છે કે "સૌથી મહાન પરહેઝગાર"થી હજરત અબૂબક્ર સિદ્ધીકે (ર.ض) મુરાદ છે."

(તફસીરે કબીર, ૧૧/૧૮૮, મકતબતુલ ઉલ્લામિયા)

(૨) "હે લોકો ! બેશક ! અમે તમને એક પુરુષ અને એક સ્ત્રી થકી પેદા કર્યા છે. અને અમે તમને કુંમો તથા કુભીલાઓ બનાવી દીધા કે જેથી તમો એકબીજાની ઓળખ કરો. બેશક ! અલ્લાહની નજીક તમારામાં સૌથી અધિક ઈજજતવાળો તે છે જે 'સૌથી પરહેઝગાર' છે. બેશક ! અલ્લાહ સર્વ કાંઈ જાણનાર બેહદ ખબર રાખનાર છે." (સૂરાએ હજુરીત, આ. ૧૩)

જે લોકો પોતાના વંશ પર ગર્વ કરતા હતા અને બીજાઓના વંશ પર મહેષા મારતા હતા, અલ્લાહ તબારક વ તાલાલાએ આ આયતે મુખ્યમાં એ લોકોનો રદ કર્યો છે અને અફઝલિયતનો આધાર

તક્વાને દરાવ્યો અને સ્પષ્ટપણે એ એવાન કરી આપ્યું કે તમારામાં અલ્લાહની બારગાહમાં સૌથી અધિક ઈજજતવાળો તે છે જે જે અટલે 'સૌથી અધિક પરહેઝગાર' છે. જ્યારે એ વાત સ્પષ્ટ થઈ ગઈ કે 'સૂરતુલ્લૈલ'ની આયતે મુખ્યમાં હું સૌથી મહાન પરહેઝગાર(ર.ض)થી મુરાદ હજરત સિદ્ધીકે અકબર છે, તો કુઅરને હકીમનો જ ફંસલો છે કે જે સૌથી મહાન પરહેઝગાર છે તે જ સૌથી અફઝલ છે.

(૩) "અને જેઓ અલ્લાહ અને રસૂલિની ઈતાઅત (ફર્માબરદારી) કરે તો તેઓ એ લોકોની સાથે હશે જેમના પર અલ્લાહે ઈનામ કર્યું છે જેઓ નબીઓ, સિદ્ધીકો, શહીદો તથા સાલેહીન છે. અને આ કેટલા ઉમદા સાથી છે !" (સૂરાએ અંબિયા, આ. ૮૮)

સદ્રૂલ અફઝિલ સૈયદ નઈમુદ્ડીન મુરાદબાદી (વફાત : હિ.સ. ૧૩૮૭) આ આયતે મુખ્યમાં હેઠળ લખે છે : "સિદ્ધીકો, નબીઓના સાચા અનુયાયીઓ છે જેઓ ઈજલાસની સાથે અમની રાહ પર કાયમ રહ્યા. પણ આ આયતમાં નબી કરીમ રહ્યા. અફઝિલત (અગ્રણ્ય) સહાબા મુરાદ છે, જેમ કે હજરત અબૂબક્ર સિદ્ધીકે (ર.ض) હેઠળ ઈમાન મથ ખાઈનુલ ઈફાન, પેજ-૧૬૦, પાક કંપની-લાઇટર)

અલ્લાહ તબારક વ તાલાલાએ ચાર તબક્કત (વર્ગોનો ઉલ્લેખ કર્યો જે ચારેવ તેની બારગાહના મુક્રબ છે, પણ તેમનામાંથી સૌથી અધિક અલ્લાહની બારગાહમાં મફામે કુર્બ (કરીબી સ્થાન) નબીઓને હાંસલ છે, પછી સિદ્ધીકોને, પછી શહીદોને અને પછી સાલેહીન (નેક લોકો, વલીઓ)ને.

તો કમના એતબારથી ખુદાની મખ્લૂકમાં સૌથી અફઝલ (શ્રેષ્ઠ) અંબિયાએ કિરામ એટલે નબીઓ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) છે. તેમના પછી સિદ્ધીકો પછી શહીદો અને તેમના બાદ આમ સાલેહીન છે. આમ તો સર્વ સહાબાએ કિરામ સદાકતની ખૂબી



(ગુણ)થી જોડાપેલા છે, પણ સદાકૃત (સર્વચાઈ)નો તાજ જેમના માથા મુખારક પર સજવવામાં આવ્યો તે હજરત સૈયદના સિદ્દીકે અકબર રષીલુલુદ્દીન.

જેવી રીતે આદિલ સર્વ સહાબાએ કિરામ રષીલુલુદ્દીના જીવિની વિશિષ્ટતા છે. સખી સર્વ સહાબાએ કિરામ રષીલુદ્દીના જીવિની વિશિષ્ટતા સૌમાં નિરાળી છે. શુજાઅ (બહાદુર) સર્વ સહાબાએ કિરામ રષીલુદ્દીના જીવિની વિશિષ્ટતા સૌમાં નિરાળી છે. ક્રમાં કોઈ ડરપોક નથી, પણ સુજાતે અલીયે મુર્તજા નિરાળી છે.

એ જ પ્રમાણે સદાકૃતની સિફત (ગુણ) વડે તમામ સહાબાએ કિરામ રષીલુલુદ્દીના સજજ છે, પણ સદાકૃતના તાજનો લક્બ નબી કરીમ રષીલુદ્દીના એ ખુદ જે સહાબીના સર પર સજવ્યો તે હજરત સૈયદના સિદ્દીકે અકબર રષીલુદ્દીન.

નબી કરીમ રષીલુદ્દીના એ ખુદ જનાબ અબૂખક સિદ્દીકે રષીલુદ્દીના લક્બ અતા કર્યો. મુખારક હૃદીષોમાં છે :-

(૧) "હજરત ફતાદા રષીલુદ્દીના જીવિની વિશિષ્ટતા છે. હજરત અનસ બિન માલિક રષીલુદ્દીના વર્ણવે છે : નબી કરીમ રષીલુદ્દીના, હજરત અબૂખક, હજરત ઉમર અને હજરત ઉઝ્માન (રષીલુદ્દીના) ઓહદ પહાડ પર ચઢ્યા, તો પહાડ તેમના કારણે કાંપવા લાગ્યો. તો આપ રષીલુદ્દીના એ ફર્માવ્યું, હે ઓહદ ! થોભી જા ! કેમ કે તારા પર એક નબી, એક સિદ્દીકે તથા બે શહીદ છે."

(સહીલ બુખારી, ૩૬૭૫)

(૨) "હજરત ઉમ્મેહાની વર્ણવે છે, મને નબ્યાએ વર્ણવ્યું : બેશક ! નબી રષીલુદ્દીના એ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, હે અબૂખક ! અલ્લાહ તબારક વ તાબાલાએ તમારું નામ સિદ્દીકે રાખ્યું છે." (કન્જુલ ઉમ્માલ, ૩૫૬૬૪)

(૩) રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું : "હે આઈશા ! હું સર્વ રસૂલોનો સરદાર છું અને તમારા પિતા (અબૂખક) સિદ્દીકોમાં સૌથી અફ્જલ છે."

(અર્દીયાજી નસરતિ ફી મનાકિબિલુ અશરાફ, ૧/૩૫)

(૪) મૌલા અલી નું ફર્માન છે :-

"હજરત અબૂ યહ્યાથી રિવાયત છે. તે કૃસમ ખાયને કહેતા, બેશક ! અલ્લાહ તાબાલાએ અબૂખક સિદ્દીક નામ આસમાનથી સિદ્દીક નાજિલ કર્યું છે." (અલ મુસિદરક અલસ્સહીહેન લિલ્હાકિમ, ૪૪૦૫)

(૫) ઈમામ અબૂ ઈસા તિર્મિજી લાંબી હદીષમાં રિવાયત કરે છે :-

"અસ્મા ઈન્ને હકમ ફિઝારી વર્ણવે છે, મેં હજરત અલી રષીલુદ્દીના ને કહેતાં સાંભળ્યા : હું એક એવો શખસ હતો કે જ્યારે હું રસૂલુલ્લાહ ﷺ કોઈ વાત સાંભળતો તો અલ્લાહ તાબાલા જેટલું ચાહતો તેના જરીયા મને નફો પહોંચાડતો. અને જ્યારે મને આપના કોઈ સહાબી કોઈ હદીષ વર્ણન કરતા તો હું તેમનાથી કૃસમ લેતો. પછી જો તે કૃસમ ખાઈ લેતા તો હું તેમનું સમર્થન કરી દેતો. અને મને હજરત અબૂખક સિદ્દીક રષીલુદ્દીના એ આ હદીષ વર્ણવી છે, અને તેમણે સાચુ કર્યું છે. (સુનને તિર્મિજી, ૪૦૬) આ હદીષનો હેતુ એ છે કે હજરત અલી કરીમ હજરત અબૂખક સિદ્દીક રષીલુદ્દીના એ પર વિશ્વાસ કરતા હતા અને કૃસમ આયા વિના તેમની વાતને સમર્થન કરતા હતા. એટલે કે તે આપને સિદ્દીક રષીલુદ્દીના એ હદીષ વર્ણવી છે.

આ પ્રકરણમાં પુષ્ટ હદીષો છે જેનાથી સ્પષ્ટ થાય છે કે ઉભ્મતે મુહમ્મદિયામાં અફ્જલુસિદ્દીકીન અબૂખક સિદ્દીક રષીલુદ્દીના ખૂબીઓવાળી જાત છે અને અંબિયાના પછી મર્તબો તથા મફામ સિદ્દીકોનો છે જેથી સર્વ અંબિયા તથા બશર રસૂલો તથા ફરિશતા રસૂલો પછી સૌથી અફ્જલ હજરત સિદ્દીક અકબર રષીલુદ્દીના એ હદીષ વર્ણવી છે.



★ افغانیتے سیدیکے اکابر رضی اللہ عنہ  
ہدیۃونی روشانیمां ★

(۱) یہ مام بُوْبَاری تथا مُسْلِیم علیہم السلام جین رحمة الله علیہم ابھیں سالیں اصلوۃ واللہ کرے چے۔ نبھی کریم علیہم السلام جیسا رے بیمار پڑھا انے آپ علیہم السلام نبھی بیماریمیں وغایرو ٹھڈی گئے تو آپ علیہم السلام اے یہ شاد فرمائیو ۔

"ابو بکر نے کھو تو لوکو (سہابہ) نے نماز پڑھے۔ ہجرت آئی شا رضی اللہ عنہ اے ارج کری، تے نرم دل شدھ س چے۔ جیسا رے آپنی جگا اے علما ششے تو (گمانی سختینا کارڈو) تے لوکو نے نماز نہیں پڑھی شکے۔ آپ علیہم السلام اے (بیچوار) فرمائیں، ابو بکر نے کھو تو ج لوکو (سہابہ) نے نماز پڑھے۔ ہجرت آئی شا رضی اللہ عنہ اے پوتانی واتا ہو ہر را۔ آپ علیہم السلام اے (بیچوار) فرمائیں، ابو بکر نے کھو تو ج لوکو (سہابہ) نے نماز پڑھے۔ وہی ہجرت ابو بکر سیدیکے علیہم السلام نبھی اے نبھی علیہم السلام نبھی پاسے آپنے کھلیسا ڈھانے۔ وہی ہجرت ابو بکر سیدیکے علیہم السلام نبھی اے نبھی علیہم السلام نبھی ہیات مُبَا رکمیں نمازو پڑھی۔" (سالیہ بُوْبَاری، ۶۷۸)

آہ ہدیۃ بہا وارثنا رے پے مُوت واتیر چے۔ ہجرت آئی شا، ہجرت ابھو لخلا ہو یہ بنے مسٹری، ہجرت ابھو لخلا ہو یہ بنے ابھا س، ہجرت ابھو لخلا ہو یہ بنے ابھا س، ہجرت ابھو سری، ہجرت ابھی بین ابھی تا لیب انے ہجرت ہیس سا رضی اللہ عنہ علیہم ابھیں ٹھی ریوا یت پامے لے چے۔ اے ج کارڈو علما اے کریم اے آہ ہدیۃ نے ہجرت ابو بکر سیدیکے علیہم السلام نبھی افغانیتے مُبَا رک، بیلہ ایتے ہکھا انے آپنا سوئی ادھیک یہ مام ترنے

لایک ہو ہانی ماجھو ہلیل ہر ایکی ڈیگی چے۔

باد را بھشو کے آ کے ون نما جانی یہ مام ترنے مس اکتو نہ ہتھو، بکھے ہم ترنی راجنے تک تھا ہدیۃ نی یہ مام تھتھی۔ تھا رے ج تو رسو لخلا ہو علیہم السلام اے ہم مول مومین نا آگھا ہتھا نا راجھی پردھیت کری نے کے ون ابھو بکر سیدیکے علیہم السلام نبھی یہ مام ترنے ہو کم آپو۔

یہ مام یہ بنے ہجڑ مکھی (وکھا ت : ہی.س. ۶۷۸) فرمائے چے : "علما اے کری م اے ہدیۃ نا بارا میں کھیں، آہ اے واتا نے پوروا ر کر وا میں بھو ج سپاٹ ہلیل ہو کے ابھو بکر سیدیکے علیہم السلام سر و سہابہ کرتا ن مُبَا رک (کوئی اپوا ر وننا) افغانیتے بیلہ ایتھا سوئی ادھیک ہکھا دا ر انے یہ مام ترنی سوئی ادھیک لایک ہو۔" (رسوان اللہ علیہم السلام جین، ۱/۶۰)

(۲) "رسو لخلا ہو علیہم السلام اے فرمائیں، تو مارا پھی آہ بندے ونی پھر ونی (انو سر ای) کری اے ابھو بکر تھا ہم ر مارا ہو علیہم السلام نی ترک یہ شارو کریو۔" (سوننے یہ بنے مارا، پے ج-۸۷، آم و اتیہری، ۳۶۵۳)

(۳) اے ک ستری اے رسو لخلا ہو علیہم السلام نبھی بارگا ہمیں ارج کری، "یا رسو لخلا ہو علیہم السلام جو ہو آپ نے ن پامو تو ؟! فرمائیں، اے ک ستری اے کری، "جو مانے ن پامو تو ابھو بکر نی پاسے آوا جو۔" (سالیہ بُوْبَاری : ۷۶۴۶)

★ افغانیتے سیدیکے اکابر رضی اللہ عنہ نا  
بارا میں سہابہ نا کھنونے ★

(۱) یہ مام بُوْبَاری رحمة الله علیہم سالیں سالیہ بُوْبَاری میں ہجرت ابھو لخلا ہو یہ بنے ہم ر مارا ہو علیہم السلام نبھی ریوا یت کرے چے۔ تے مامو کھیں : "نبھی علیہم السلام نبھی مُبَا رک جمانا میں امیو کوئی نے ہجرت ابھو بکر سیدیکے علیہم السلام نا برا بھر گذا تا ن ہتا۔" پھی ہم ر



مौला अली رضي الله عنه क्रमांक ४ प्रमाणमां इन्हें खोला वो कर्यो. जेम के ईमाम अबू बुक्त तथा उमरने पोताना पर अने तमाम उम्मत पर फ़जीलत आपवुं तवातुरथी साबित थयुं.

भूब ४ प्रमाणमां इन्हें खोला वो कर्यो. जेम के ईमाम अहबी ए तारीखे ईस्लाममां लध्युं : رضي الله عنه "تَفْجِيلَةٌ هُنَّ مُنْتَوِزُونَ عَنْ عَلَىٰ" "तफ़जीले شयजैन (अबू बुक्त, उमरनी सौमां फ़जीलत) मौला अली رضي الله عنه क्रमांक थी तवातुरनी नकल थयेल छे." (तारीखुल ईस्लामि लिङ्ग अहबी, बाबु अहदिल खुलक्षा, ३/११५)

હजरत मौला अली رضي الله عنه आ कौल मुबारक रिवायत करनार ८०थी अधिक सहाबा ए तिराम तथा ताबर्दन छे. (رضوان الله تعالى علیهم جمعين)

ईमाम ईज्जने हजर मक्की (वशात : हि.स. ७७४) लखे छे :

"ईमाम अहबी ए कहुं : हजरत अमीरुल मो'मिनीन अली मुतर्झी رضي الله عنه तेमनी जिलाईतना जमानामां ज्यारे के आप सतानी खुरशी पर बिराजमान हता, तवातुरथी साबित छे के आपे आपनी जमाअतनी विशाण भीडमां अफ़ज़लियते शयजैन (अबू बुक्त उमर رضي الله عنه) ने वर्णन करी. पछी तेनी सहीह सनदो विगतवार वर्णवी. कहुं, अने कहेवामां आवे छे के अंसी (८०)थी अधिक व्यक्तिओ ए तेना बारामां आपना थकी रिवायत करी छे. ईमाम अहबी ए एनामांथी अमुक नामो गणाव्यां छे." (अस्सवाईकुल मुहरिका, अल्बाबुल अव्वल, अल्फ़स्लुल अव्वल, पेज : ८०, ८१)

ईमामे अहले सुन्नत आ'ला हजरत ईमाम अहमद रजाखां رضي الله عنه फ़र्मावे छे : "मस्सल ए तफ़जील (अफ़ज़लियतना मस्सल) ने सौथी अधिक वर्णन करनारा अने विरोधीओ ए सभत सज्जानो ८२ अपावनारा सैयदना अलीये मुर्तजा, अल्लाह खुलंदो बालाना शेर رضي الله عنه क्रमांक ४ प्रमाणमां अने सताकाणमां तेमनुं शयजैन

अबू बुक्त तथा उमरने पोताना पर अने तमाम उम्मत पर फ़जीलत आपवुं तवातुरथी साबित थयुं.

(फ़तावा रजवियह, २८/८७४)

(७) क़ाजी शुरैह फ़र्मावे छे : मौला अली رضي الله عنه जाहेर मिम्बर पर ईशां फ़र्माव्या करता हता : رضي الله عنه "خَيْرٌ هُذِهِ الْأُمَّةُ بَعْدَ نَبِيِّهَا أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرٌ، ثُمَّ عُثْمَانٌ، ثُمَّ عَلِيٌّ" "आ उम्मतना सौथी बोहतर शप्स नवी पाक رضي الله عنه पछी अबू बुक्त छे, पछी उमर, पछी उम्मान, पछी हुं. (رضوان الله تعالى علیهم جمعين)

(तारीखे मठीना इमिश्क, ईज्जने असाकिर, ४१/१०४)

(८) अहले बयतना ईमामोमांथी हजरत ईमाम जयनुल आबिदीन رضي الله عنه ना शहजादा हजरत ईमाम सैयद जयद शहीद رضي الله عنه ए कूफ़ीओ ने फ़र्माव्युं : "भारज्जाओ ए गुमराहीना रस्ता पर चालीने एमनाथी ज बेजारी जाहेर करी जे ओ अबू बुक्त, उमरथी नीचे छे, एटले उम्मान तथा अली. पष्ठ अबू बुक्त तथा उमरनी शानमां कांઈ न कही शक्या. अने हे राफ़जीओ ! तमे तेमनाथी उपर हिंमत करी के खुद अबू बुक्त, उमरथी बेजारी जाहेर करी बेठा ! तो हवे कोषा रही गयुं ?! खुदानी क़सम ! कोई बाकी न रहुं जेमनाथी तमे बेजारी जाहेर न करी होय. (अस्सवाईकुल मुहरिका, २/७८)

आ'ला हजरत ईमामे अहले सुन्नत ईमाम अहमद रजाखां رضي الله عنه आ रिवायत लध्या बाद जाणावे छे के, "ईमाम जयद शहीद رضي الله عنه नो आ ईशां मुबारक अम गुलामाने खानदाने जयद माटे पूरतो छे." (फ़तावा रजवियह, २८/४८०, २४ फ़ाउन्डेशन-लाहोर)

आ प्रकरणमां खूब ४ अधिक प्रमाणमां रिवायतो छे. लभाण लंबावाना ८२थी आटला पर ४ संतोष मानी ए छी ए. अहले ईमान अने अहले बयतना साचा गुलामो माटे आटलु ४ पूरतु छे.



## ઈસ્લામના પયગંબર

પશ્ચિમી બુદ્ધિશાળીઓની દસ્તિમાં

### કાર્યાલય

આ વાસ્તવિકતા છે કે માણસ જ્યારે કોઈ વસ્તુને દુષ્મનની દાસ્તિએ જુએ છે તો તે વસ્તુની ખૂબીઓમાં પડુ તેને ખામીઓ નજર આવે છે, પરંતુ જ્યારે તે વસ્તુને પ્રેમ અને મહોષ્ભતની દાસ્તિથી જોવામાં આવે તો ખામીઓમાં પણ સુંદરતા અને ખૂબસૂરતી નજર આવે છે. જેવી રીતે કે માં પોતાના બાળકને ભલે તે કેટલું પણ કદરૂપું હોય મમતાભરી દાસ્તિથી જુએ છે તો તેને પોતાનું બાળક દુનિયાનું સૌથી વધારે સુંદર બાળક નજર આવે છે. બિલકુલ આ જ ઉદાહરણ નભી કરીમ عليه السلامની જાતનું છે કે જ્યારે શાયરે ઈસ્લામ હસ્સાન બિન ખાબિત અને નભી કરીમ عليه السلام મુખારક ચહેરાને જોયો તો નિઃસંકોચ બોલી ઉઠ્યા :—

وَأَخْسَنُ مِنْكُمْ تَرْقُطُ عَيْنِي  
وَأَجْحَمُ مِنْكُمْ لَمْ تَلِدِ النِّسَاءُ  
خَلَقْتَ مُبْرِرًا مِنْ كُلِّ غَنِيبٍ  
كَانَكَ قَدْ خَلَقْتَ كُمَاشَاءَ

"તમારાથી સુંદર મારી આંખોએ કદાપિ નથી જોયો અને તમારાથી ખૂબસૂરત ન કોઈ સ્ત્રીએ જન્મ્યો, તમને સર્વ ખામીઓથી વંચિત પેદા કરવામાં આવ્યા અને તમને એવા પેદા કરવામાં આવ્યા જેવું તમે ચાહતા હતા."

પરંતુ આ જ પાક જાતને જ્યારે મક્કાના મુશ્રિકોએ દુષ્મનાવટ અને ઈર્દાંની દાસ્તિથી જોઈ તો તેમને રસૂલે કરીમ عليه السلامની બધી ખૂબીઓ અને સિફતોમાં ખામીઓ નજર આવી. મક્કાના મુશ્રિકોની આંધળી પેરવી પશ્ચિમી મુશ્રિકોએ પણ કરી અને ઈસ્લામના દામનને ડાઘદાર કરવાનો ઘણો પ્રયત્નો કર્યો પરંતુ નિષ્ફળતા તેમનું નસીબ અને ભાગ્ય રહ્યું એટલા માટે કે વિજય હમેશાં "હક્કુ"નો થાય છે, તે કદાપિ પરાજિત નથી થતો. હક્કુ અને

વાસ્તવિકતાથી મુશ્રિકો કયાં સુધી નજરો બચાવતા ?! જેથી જ્યાં પક્ષપાત પસંદ મુશ્રિકોએ ઈસ્લામને બદ્દનામ કરવામાં કોઈ અંશ ન છોડ્યો ત્યાં ન્યાયી સ્વભાવ અને હક્કુ પસંદ મુશ્રિકોએ ઈસ્લામ અને ઈસ્લામના પયગંબરની પ્રશંસામાં એવા વખાણદાયક શબ્દો કહ્યા જે સોનાના પાણીથી લખવાના લાયક છે. જેમ કે :-

**માઈકલ હર્ટ :** પોતાના પુસ્તક "અલૂ ઉઝમાઉ મિઅતુન અભ્યુમહુમ મુહમ્મદ"ની પ્રસ્તાવનામાં લખે છે કે, ઘણા લોકો અચંખામાં હશે કે મેં સો (૧૦૦) મહાન પુરુષોની અનુક્રમણિકામાં સૌથી પ્રથમ મુહમ્મદ عليه السلامની શાખસ્યતની પસંદગી કેમ કરી? કારણ કે મુહમ્મદ عليه السلام વિશ્વના ઈતિહાસમાં તે માત્ર વ્યક્તિ હતા જેમને ધાર્મિક અને દુનિયાવી બંનેવ ક્ષેત્રે સંપૂર્ણ સફળતા મળી છે. તેમણે લોકોને ઈસ્લામની દા'વત આપી અને તેનો પચાર એવી રીતે કર્યો કે આજે ઈસ્લામ વિશ્વના મોટા ધર્મોમાં એક ધર્મ ગણાય છે. મુહમ્મદ عليه السلام તે માત્ર વ્યક્તિ હતા જેમણે ઈસ્લામની સ્થાપના કરી. કુર્અન શરીફ તેમના પર કર્મશાઃ નાજિલ થયું અને તેમની જિંદગીમાં કુર્અન શરીફની બધી આયતો અક્ષરોના ફેરફાર વિના સુરક્ષિત કરી લેવામાં આવી. એટલા માટે દુનિયામાં કુર્અન જેવું મક્કમ કોઈપણ પુસ્તક મળવું અશક્ય છે. પયગંબરે ઈસ્લામ મુહમ્મદ عليه السلامનાં આ રીતે કોઈ સમાનતા ન હતી કે મુહમ્મદ عليه السلامની શાખસ્યત ધાર્મિક અને દુનિયાવી ક્ષેત્રે વ્યાપક હતી એટલા માટે કે તે અલ્લાહના પયગંબર હોવાના સાથે સાથે પતિ પણ હતા અને પિતા પણ, તેમણે વેપાર પણ કર્યો અને બકરીઓ પણ ચરાવી.

**મોન્ટેગ મેરીવોટ :** ઈસ્લામની દા'વતના ઈતિહાસ વિશે તેનાં બે ઘણા અગત્યનાં પુસ્તકો, પ્રથમ "મુહમ્મદ-ફી-મક્કા" અને બીજું "મુહમ્મદ ફીલ મદીના" છે. તેમાં તે લખે છે કે મુહમ્મદ عليه السلامને પોતાની રિસાલત પર સંપૂર્ણ ઈમાન હતું. તેમના પર વહીનું ઉત્તરાશ થતું હતું, તે પોતે કાંઈ ઘડતા ન હતા. મુહમ્મદ عليه السلام એવા લીડર કદાપિ ન હતા કે જે પોતાની આજુબાજુ એકત્રિત કરવા માટે ઈસ્લામને સહારો બનાવે જેવી રીતે કે ઘણા પશ્ચિમી તત્વચિંતકોએ લખ્યું છે.



**જ્યોર્જ બનાર્ડ શો :** આ આયરલેન્ડનો ધણો પ્રખ્યાત સાહિત્યકાર હતો, તે લખે છે : મને વિશ્વાસ છે કે જો દુનિયાની લગ્નામ (હુક્મત, સત્તા) મુહમ્મદ ﷺ જેવા કોઈ વ્યક્તિના હાથમાં હોતી તો અત્યંત સફળ શાસન હોતું.

**ટોલ્સ ટોય :** આ વ્યક્તિ રશિયાનો મહાન ચિંતક અને સાહિત્યકાર થઈ ગયો છે, લખે છે કે મુહમ્મદ ﷺ એ ક્યારે પણ એવું નથી કહ્યું કે માત્ર હું અલ્લાહનો નભી છું બલ્કે તેમણે મૂસા ﷺ અને ઈસા ﷺ અને અલ્લાહના નભી હોવાનો પણ સ્વીકાર કર્યો હતો. તેમનું એવું કહેવું હતું કે "યાહુદીઓ" અને "નસરાનીઓ"ને તેમનો ધર્મ છોડવા પર મજબૂર ન કરવામાં આવે. તેમણે ઈસ્લામની પ્રારંભિક દા'વત વખતે ધણા અત્યાચાર અને જુલમો સહન કર્યા પરંતુ હક્કની દા'વત આપવાથી પાછા ન હઠયા. આમાં કોઈ શંકા નથી કે મુહમ્મદ ﷺ તે મહાન સુધારકોમાંથી હતા જેમણે માનવની કામયાબી માટે મહાન બિદમતો અંજામ આપી છે. તેમને ફિઝ માટે એ જ કાફી છે કે તેમણે માનવોની એક મોટી સંખ્યાને ગુમરાહી અને અંધકારથી બહાર કાઢી છિદાયતનો માર્ગ દેખાડ્યો.

**લામાર્ટિન :** આ ફાન્સનો મશ્દૂર કવિ છે. કહે છે કે મુહમ્મદ ﷺ ની જિંદગી, તેમની વિચારશક્તિ, તેમનું ખુદાના માર્ગમાં જેહાદ કરવું અને તેર વરસના લાંબા ગાળા સુધી ઈસ્લામના શત્રુઓ દરમિયાન ઈસ્લામની દા'વત પર અડગ રહેવું, મજાક કરવાવાળાઓનાં મહેણા અને હપકાઓને સહન કરવા અને પોતાની કામયાબી પર સંપૂર્ણ વિશ્વાસ, આ બધી વાતો એ વસ્તુની સ્પષ્ટ દલીલ છે કે તે હક્ક પર હતા.

**સ્મિથ :** એ લખે છે કે મુહમ્મદ ﷺ એક ઉમ્મતના માર્ગદર્શક, એક સલ્તનતના સ્થાપક અને એક ધર્મના બાની હતાં તે જો કે "ઉમ્મી" હતા પરતું એવું પુસ્તક લઈને આવ્યા જે અદબ (શિષ્યાચાર) પણ છે અને ફાન્નૂન પણ, અને અખલાફ્નો સર્વ શ્રેષ્ઠ નમૂનો પણ. જેને જોયા પછી એવું જણાય છે કે સર્વ પવિત્ર પુસ્તકોને એક પુસ્તકમાં એકત્રિત કરી દેવામાં આવ્યાં છે અને જેને આજે પણ વિશ્વની આબાદીનો છાંદો ભાગ ઈજજત અને સન્માનની દાસ્તિ જુએ છે.

**આર. એફ. બોલી :** આ અમેરિકી જનરલ હતો તેણે લખ્યું છે કે મુહમ્મદ ﷺની દા'વત બીજા બધા નબીઓની દા'વતથી અલગ હતી, એટલા માટે તેમણે માત્ર રૂહાનિયત પર સંતોષ નથી કર્યો પરંતુ દુનિયાવી જરૂરતો અને સમસ્યાઓને પણ દાસ્તિ સમક્ષ રાખી. આ રીતે તેમણે લોકોની જીવન જરૂરિયાતો અને દુનિયાવી જિંદગીના દરમિયાન સુંદર તફાવત કર્યો, જેનાથી તેમના અગાઉ સુરક્ષિત ન રહી શક્યા.

**વિલ્ડરન્ટ :** પોતાના પુસ્તક "કિસ્સતુલ હજારતી"માં લખે છે કે જો મને કોઈ વ્યક્તિની મહતા અને મહાનતાનો સ્વીકાર કરવો પડે તો હું કહીશ કે મુહમ્મદ ﷺ ઈતિહાસની સૌથી મહાન શાખસ્યત છે જે મણે પોતાની કોમનો રૂહાની અને અખલાફી મર્તબો બલંદ કર્યો જે વહશિયત અને જંગલીપણાના અંધકારમાં ગુમ હતો, અને આ હેતુમાં જે સફળતા તેમને મળી છે તે દુનિયાના ઈતિહાસમાં કોઈ પણ સુધારકને નસીબ નથી થઈ.

**યોમસ આનોફ :** પોતાના પુસ્તક "અદાવતુ ઈલલ ઈસ્લામ"માં લખે છે કે ઈન્ડોનેશિયા અને મલેશિયામાં ઈસ્લામ માત્ર મુસ્લિમ વેપારીઓના સારા વ્યવહારના કારણે ફેલાયો, ઈસ્લામના પ્રચારમાં તલવારનો કોઈ રોલ ન રહ્યો પરંતુ તે સિવાય જ્યારે કે ઈસ્લામના રક્ષણ અને બચાવની જરૂર પડી છે.

**યોમસ કાર્લુલી :** પોતાના પુસ્તક The Heroesમાં લખે છે કે વર્તમાન યુગમાં એક સુસંસ્કૃત અને શિષ્ટચાર વ્યક્તિ માટે એ વાત શરમજનક છે તે પેલા લોકોની વાતો પર કાન ધરે જે લોકો કહેતા ફરે છે કે ઈસ્લામ જૂઠો ધર્મ છે અને ઈસ્લામના પયગંબર જૂઠા અને દગ્ગાબાજ હતા. હવે સમય આવી ગયો છે કે આપણે તે જૂઠી વાતો અને વિના પાયાની અફવાઓનો મુકાબલો કરીએ, એટલા માટે કે મુહમ્મદ ﷺ જે ધર્મ લાયત તે બારસો વર્ષથી લઈને આજ સુધી માર્ગદર્શનનો દીવો બની જગમગી રહ્યો છે.

**ગોસ્ટાફ લોબોન :** કહે છે કે આ ગર્વ માત્ર અને માત્ર ઈસ્લામ ધર્મને પ્રાપ્ત છે કે જેણે સૌ પ્રથમ તૌહીદ (એક જ અલ્લાહ હોવાનું માનવા)ની દા'વત આપી અને દુનિયાવી ક્ષેત્રે તેને પોતાના અનુયાયીઓના દરમિયાન પ્રચલિત કરી.



**જ્હોન યાર્ડલી :** આ ફાન્સનો ઘણો મશહૂર સાહિત્યકાર હતો, તેણે લખ્યું છે કે મુહમ્મદ ﷺ એ જો કે રૂમ અને ફાન્સની દર્સગાહોથી શિક્ષણ પ્રાપ્ત નથી કર્યું, પરંતુ તે એક સાચા નભી, શારેઅ, રાજકરણી અને મહાન લીડર હતા.

**ગાંધીજી :** કહે છે કે જ્યારે હું તે મહાન વ્યક્તિની સીરત (Biography)નું વાંચન કરું છું તો આંખથી આંસું વહેવા લાગે છે, કેમ કે એ શક્ય નથી કે મારી જેમ વાસ્તવિકતાનો જિજ્ઞાસુ (સંશોધક) કોઈપણ શખ્સ આ શખ્સિયતના સમક્ષ મસ્તિક ન જુકાવે જેણે સદા માત્ર માનવતાની કામયાબી માટે કામ કર્યું.

**D.O. સિબ્ર લ : The Head of Law Department at the University of Vienna-Austilla.** એ લખે છે કે મુહમ્મદ ﷺ નિસ્બત (લગાવ) રાખી દરેક વ્યક્તિના માટે ગર્વનો સબબ છે. એટલા માટે કે તે આજથી ચૌદસો વરસ પહેલાં "ઉદ્મી" હોવા છતાં એવા જિંદગીના નિયમો લાવ્યા કે જો આપણે યૂરોપવાસીઓ હજાર વરસ પછી પણ તેની બુલંઠીએ પહોંચી જઈએ તો આપણી જિંદગીની મેઅરાજ થઈ જાય.

**કેન્યા પોપ :** આ ફાન્સનો મોટો પાદરી હતો તેણે સલીબી જંગના સમયે "સુલતાનુલ કામિલ" ઈજિપ્તના રાજથી મુલાકાત કરી અને જ્યારે ફાન્સ પહોંચ્યો તો કહું કે ઈસ્લામ ધર્મ અલ્લાહ પાસેથી ઉત્થો છે. આ વાત અક્કલ, બુધ્ય અને ધારણાથી દૂર છે કે ઈસ્લામ જેવો રૂહાની ધર્મ કોઈ વ્યક્તિનો પોતે બનાવેલ ધર્મ હોય.

**જ્યોર્જ સીલ :** આ તે પાશ્ચિમી ચિંતક છે જેણે ઈ.સ. ૧૭૩૭માં સૌથી પહેલાં કુર્ઝાન શરીફનો તરજુમો અંગેજ ભાષામાં કર્યો. તે કહે છે કે કુર્ઝાનની જાહ્રૂઈ બલાગત (ઉચ્ચ વર્ણન શૈલી) જોઈ અક્કલ અંયબામાં પડી જાય છે.

**બયરોન :** ઉખમાનીકાળથી આ વ્યક્તિનો ઘણો સારો સંબંધ હતો. મુસલમાનોની સાથે વધારે વ્યવહાર કરવાના કારણે જ્યારે તેના ઉપર ઈસ્લામની થોડીક વાસ્તવિકતા સ્પષ્ટ થઈ તો ઘણો પ્રભાવિત થયો અને કહું કે જો મને તોઝીક (પ્રેરણ) થઈ તો ઈસ્લામ જરૂર કફ્બૂલ કરીશ, એટલા માટે કે મુસલમાનોનું ઈબાદતનું

બંધારણ મને ઘણું સરસ લાગ્યું. જ્યારે બાંંગી "હથ્ય અલસસલાત" અને "હથ્ય અલલ ફ્લાહ"ની અવાજ બુલંદ કરે છે તો મુસલમાન આનંદ અને ઉલ્લાસમાં દુનિયાથી બેફિકર થઈ પોતાના રબની બારગાહમાં મસ્તકોનું નજરાણું રજૂ કરવા માટે ઉમટી પડે છે, અને જ્યારે પોતાના પેદા કરનાર (અલ્લાહ)ની બારગાહમાં ઊભા થાય છે તો એવી અનુભૂતિ થાય છે કે પોતાની આસપાસની દુનિયાને ભૂલી ગયા છે.

**ગુણ્ણાછ :** આ જર્મનીનો ઘણો નામવાર કવિ થઈ ગયો છે. જ્યારે તેણે પોતાના ગજલ સંગ્રહ "મગરિબી શાઈર કા માશિરકી દીવાન"ના પ્રચારનું અલાન કર્યું તો આખું વિશ્વ અંયબામાં પડી ગયું. તેણે લખ્યું, જો લોકો મને મુસલમાન કહે તો કદાપિ મને ખોટું ન લાગશે. તેણે ૨૩ વરસની ઉમરમાં એક ઘણો સુંદર કસીદો (પ્રશંસા ગીત) કહ્લો જેમાં ઈસ્લામના પયગંબરની ઘણી પ્રશંસા કરી છે. અને જ્યારે ૭૦ વરસની ઉમર થઈ તો એક વખત ફરી ઓલાન કર્યું કે અમે શબે ફ્રેના તહેવારને અત્યંત ઉત્સુકતા અને ઉલ્લાસથી ઉજવીશું એટલા માટે કે આ તે મુખારક રાત છે જેમાં મુહમ્મદ ﷺ પર કુર્ઝાનનું ઉત્તરાણ થયું હતું. રસૂલે પાક ﷺની પ્રશંસામાં તેણે એક વધુ કસીદો "નશી દે મુહમ્મદ"ના વિષયથી કહ્લો. આ કસીદામાં તેણે હિલ ખોલીને રસૂલે પાક ﷺની પ્રશંસા કરી છે. તેણે "દીવાને શર્કી"માં લખ્યું છે કે જો ઈસ્લામનો મતલબ એક ખુદાની પેરવી (અનુસરણ) કરવી અને તેની કુદરતની સમક્ષ માથું જુકાવવું છે, તો અમે મુસલમાન જીવીશું અને મુસલમાન જ મરીશું.

**થોમસ કાતુલિ :** આ વ્યક્તિ બિટનનો ઘણો મહાન તત્વચિંતક અને મુફક્કિર હતો. પોતાના પુસ્તક "The Heroes"માં રસૂલે કરીમ ﷺની પત્નીઓની સંખ્યાનું નિવારણ કરતાં લખે છે કે મુહમ્મદ ﷺ કદાપિ શહવતપરસ્ત ન હતા જેવી રીતે કે કેટલાક લોકોએ તેમને દોષિત ઠરાવ્યા છે, બલકે તેમને શહવત અથવા નફ્સ પરસ્ત ગુમાન કરવા પણ મહાન ગુનોહ છે એટલા માટે કે તે ફ્રનાઅત પસંદ, (થોડામાં રાજી રહેનાર) નમતાવાળા અને પરહેઝગાર વ્યક્તિ હતા. કોઈએ સાચું કહું છે કે "હક્કું વાતની દુશ્મન પણ ગવાહી આપે છે." - ("કન્જુલ ઈમાન" માસિક, મે-૨૦૦૬)



:: ઇન્ટેક્ટાલ પુરમલાલ ::

- **દ્વારા** : (તા. જિ. ભરૂચ) ખાતે યાકૂબ યુસૂફ મસ્તુ તા. ૨૮-૦૩-૨૦૨૧, ૧૫ શાબાનુલ મુઅજ્જુમ, હિ.સ. ૧૪૪૨, રવિવારના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે. □ બીબીબહેન અબુલભાઈ ડાક્ટર તા. ૩૧-૦૩-૨૦૨૧, ૧૭ શાબાનુલ મુઅજ્જુમ, હિ.સ. ૧૪૪૨, બુધવારના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે. □ હાજી મુશીતક આદમ નાથા તા. ૧-૦૪-૨૦૨૧, ૧૮ શાબાનુલ મુઅજ્જુમ, હિ.સ. ૧૪૪૨, જુમેરાતના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે. □ યાકૂબ અહમદ ટોલીવાલા તા. ૮-૦૪-૨૦૨૧, ૨૫ શાબાનુલ મુઅજ્જુમ, હિ.સ. ૧૪૪૨, જુમેરાતના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે. □ અલીભાઈ આદમ ગની તા. ૧૦-૦૪-૨૦૨૧, ૨૭ શાબાનુલ મુઅજ્જુમ, હિ.સ. ૧૪૪૨, શનિવારના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે. □ જનાબ સલીમ ભાના પત્ની હસીના સલીમ ભા તા. ૧૫-૦૪-૨૦૨૧, ૦૨ રમજાનુલ મુખારક, હિ.સ. ૧૪૪૨, જુમેરાતના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે. □ બાબુભાઈ મૂસા જમાદાર તા. ૧૭-૦૪-૨૦૨૧, ૦૪ રમજાનુલ મુખારક, હિ.સ. ૧૪૪૨, શનિવારના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે. □ જનાબ હાજી શખ્બીર અલી ધીરજ તથા જનાબ હાજી યુનૂસ ઈશ્રાહીમ માના તા. ૨૦-૦૪-૨૦૨૧, ૦૭ રમજાનુલ મુખારક, હિ.સ. ૧૪૪૨, મંગળવારના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે.
- **સેગવા** : (જિ. ભરૂચ) ખાતે યાકૂબ અલી નાથા (સરપંચ) તા. ૨૮-૦૩-૨૦૨૧, ૧૫ શાબાનુલ મુઅજ્જુમ, હિ.સ. ૧૪૪૨, રવિવારના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે.
- **જાંબિયા** : ખાતે દ્વારા નિવાસી યાકૂબ અહમદ પતરાવાલાના પત્ની રાખિયા બહેન યાકૂબ પતરાવાલા તા. ૨૮-૦૩-૨૦૨૧, ૧૬ શાબાનુલ મુઅજ્જુમ, હિ.સ. ૧૪૪૨ રવિવારની રતે અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે.
- **ભરૂચ** : બરેલીખો ખાતે હાજી અહમદાં લાકડાવાલા તા. ૧૦-૦૪-૨૦૨૧, ૨૭ શાબાનુલ મુઅજ્જુમ, હિ.સ. ૧૪૪૨, શનિવારના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે. □ બરેલી ખો ભરૂચ ખાતે જનાબ મુનીરભાઈ પઢાણાની વાલિદા જોહરા બીબી તા. ૧૪-૦૪-૨૦૨૧, ૧ રમજાનુલ મુખારક, હિ.સ. ૧૪૪૨ બુધવારના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે.
- **આમોદ** : ખાતે મૌલાના હસન રાણાના વાલિદ સાહિબ જનાબ હાજી મુહમ્મદ રાણા તા. ૧૦-૦૪-૨૦૨૧, ૨૭ શાબાનુલ મુઅજ્જુમ, હિ.સ. ૧૪૪૨, શનિવારના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે.
- **સૂરત** : હાજી આદમ હાજી અહમદ હાજી દ્વારાવાળાનો સૂરત મુક્કામે તા. ૧૧-૦૪-૨૦૨૧, ૨૮ શાબાનુલ મુઅજ્જુમ, હિ.સ. ૧૪૪૨, રવિવારના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે.
- **દહેગામ** : તા. જંબુસર ખાતે જનાબ હજરત અલ્લામા મૌલાના મુહમ્મદ ઝહીર અશરફી મિસખાહી (મુખ્લિસ સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)ના વાલિદ સાહિબ જનાબ દાઉિદ અલી મલેક તા. ૧૮/૦૪/૨૦૨૧, ૦૫ રમજાનુલ મુખારક, હિ.સ. ૧૪૪૨, રવિવારના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે.
- **વાગરા** : ઈક્બાલ અહમદ મુન્શી તા. ૨૦-૦૪-૨૦૨૧, ૦૭ રમજાનુલ મુખારક, હિ.સ. ૧૪૪૨, મંગળવારના રોજ અલ્લાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે.

રખ્યે કરીમ તેના પ્યારા મહિયુબ  ના સદ્કામાં મર્દુમોની કરવટ કરવટ મગફેરત ફર્માવે, જન્તમાં આ'લા મકામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સનહીઓને, ચાહકોને સથે જમીલ અતા કરે. (આમીન) સર્વ મર્દુમોના માટે દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ તથા દારુલ ઉલૂમ ગુલશને અજમેર-ભરૂચ ખાતે યાસીન શરીફનો ખત્મ કરાવીને ઈસાલે સવાબ કરી મગફેરતની હુઅા કરવામાં આવી હતી. -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

